

III/0126

WILEŃSKI

DZIENNIK WOJEWÓDZKI

№ 1.*)

T R E Ś Ć:

DZIAŁ URZĘDOWY:

Str.

Poz.:	1	Rozporządzenie Wojewody Wileńskiego z dnia 17 grudnia 1937 roku w sprawie dokonywania zdjęć topograficznych, fotograficznych i filmowych na terenie Obszaru Warownego „Wilno”	2
	2	Rozporządzenie Wojewody Wileńskiego z dnia 3 stycznia 1938 roku w sprawie ustalenia norm dla wymiaru i wykonania świadczeń w naturze na niektóre cele publiczne	2
	3	Zarządzenie Wojewody Wileńskiego z dnia 28 grudnia 1937 r. w sprawie ustalenia kontyngentu zwierząt rzeźnych, poddanych ubojowi rytualnemu w miesiącu styczniu 1938 r.	3
	4	Obwieszczenie Urzędu Wojewódzkiego Wileńskiego z dnia 23 grudnia 1937 roku w sprawie ustanowienia obwodów rybackich na niektórych wodach otwartych, położonych w województwie wileńskim	3
	5	Obwieszczenie Urzędu Wojewódzkiego Wileńskiego z dnia 23 grudnia 1937 roku w sprawie zmiany w podziale wód otwartych w dorzeczu rzeki Dżisny na obwody rybackie	4
	6	Obwieszczenie Urzędu Wojewódzkiego Wileńskiego z dnia 23 grudnia 1937 roku w sprawie wyłączenia niektórych wód ze składu obwodu rybackiego pn. „Jezioro Galwe na rzece Sojdziane Nr. 2”	5
	7	Obwieszczenie Urzędu Wojewódzkiego Wileńskiego z dnia 23 grudnia 1937 roku w sprawie powstania spółek rybackich jeziorowych	5
	8	Ogłoszenie Urzędu Wojewódzkiego Wileńskiego z dnia 4 stycznia 1938 r. w sprawie mienia opuszczonego	6
	9	Odebranie debitu pocztowego	7
	10	Obwieszczenia Starostw Powiatowych o scalaniu gruntów	7
	11	Obwieszczenie Sądu Okręgowego w Wilnie o rejestracji spółdzielni	8
	12	Obwieszczenia Pisarza Hipotecznego przy Sądzie Okręgowym w Wilnie o regulacji hipotek	9
	13	Obwieszczenia Sądów Grodzkich w sprawach spadkowych	10
	14	Regulamin porządkowy Rzeźni Miejskiej w Wilnie	11
	15	Wyciąg ze Statutu Komunalnej Kasy Oszczędności powiatu dziśnieńskiego w Głębokiem	16
	16	Sprostowanie	18

DZIAŁ NIEURZĘDOWY:

Ogłoszenia o poszukiwaniu osób zaginionych	19
Ogłoszenia o zagubieniu pieczęci urzędowych i odznak	19
Ogłoszenie o unieważnieniu bloków doraźnych nakazów karnych	19
Lista ofiarodawców na F. O. N.	19
Ogłoszenia o zagubieniu dokumentów	19
Wydawnictwa	22

*) Do niniejszego numeru dołącza się skorowidz za rok 1937.

DZIAŁ URZĘDOWY.

1.

ROZPORZĄDZENIE

Wojewody Wileńskiego

z dnia 17 grudnia 1937 r.

w sprawie dokonywania zdjęć topograficznych, fotograficznych i filmowych na terenie Obszaru Warownego „Wilno”.

(Nr. SPB—1548)

Na podstawie art. 108 ust. 1 pkt. „a” rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 roku o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 555 z 1936 roku) oraz § 2 ustęp 1 pkt. 12 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 6. XII. 1934 roku o stosunku władz wojskowych do miejscowych cywilnych władz rządowych i samorządowych w obszarach warownych i rejonach umocnionych (Dz. U. R. P. Nr. 28, poz. 220 z 1935 roku), tudzież w związku z § 2, pkt. 9 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 6. XII. 1934 roku o wprowadzeniu ograniczeń w Obszarze Warownym „Wilno” (Dz. U. R. P. Nr. 28, poz. 219 z 1935 r.), na wniosek D-cy Obszaru Warownego „Wilno” zarządzam, co następuje:

§ 1.

Dokonywanie zdjęć topograficznych, fotograficznych i filmowych na terenie Obszaru Warownego „Wilno”, granice którego określone zostały rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30. I. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 273) bez zezwolenia powiatowej władzy administracji ogólnej jest zakazane.

§ 2.

Osoby, dokonyujące zawodowo zdjęcia fotograficzne lub filmowe na terenie Obszaru Warownego „Wilno”, winny podczas dokonywania tych zdjęć posiadać przy sobie zezwolenie, o którym mowa w § 1 rozporządzenia niniejszego i okazywać je na żądanie organów Policji Państwowej.

§ 3.

Postanowienia § 1 rozporządzenia niniejszego nie będą miały zastosowania do fotografów amatorów pod warunkiem, że stosować się oni będą ściśle do postanowień § 4 niniejszego rozporządzenia.

§ 4.

(1) Fotografom zawodowym, jak również fotografom amatorom zabrania się dokonywania zdjęć fotograficznych lub filmowych na terenie Obszaru Warownego „Wilno” obiektów wojskowych, kolejowych, gmachów urzędów państwowych i samorządowych, urządzeń użyteczności publicznej, jak: elektrowni, mostów, wiaduk-

tów, wież ciśnień itp. oraz dokonywania zdjęć zgóry, widoków perspektywicznych i panoramicznych.

(2) Dokonywanie zdjęć fotograficznych lub filmowych w mniejszej odległości niż w promieniu 200 metrów od obiektów wymienionych w ustępie pierwszym niniejszego paragrafu jest zakazane.

§ 5.

Osoby, zamierzające dokonać zdjęć jednego z wymienionych w § 4 obiektów lub urządzeń, winny uzyskać na to zezwolenie D-cy Obszaru Warownego „Wilno”.

§ 6.

Powiatową władzą administracji ogólnej wymienioną w § 1 na terenie Obszaru Warownego „Wilno” dla m. Wilna jest Starostwo Grodzkie Wileńskie, a dla terenów Obszaru Warownego „Wilno”, położonych w powiecie wileńsko-trockim, jest Starostwo Powiatowe wileńsko-trockie w Wilnie.

§ 7.

Kto przekracza przepisy niniejszego rozporządzenia podlega karze przewidzianej w art. 13 ustawy z dnia 28 stycznia 1932 roku o stosunkach prawnych w obszarach warownych i rejonach umocnionych (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 124) grzywną do 3.000 złotych lub aresztem do 3 miesięcy, albo obu tym karom łącznie.

§ 8.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie po upływie dni 14-tu od dnia ogłoszenia.

Wojewoda

(—) L. Bociański

2.

ROZPORZĄDZENIE

Wojewody Wileńskiego

z dnia 3 stycznia 1938 r.

w sprawie ustalenia norm dla wymiaru i wykonania świadczeń w naturze na niektóre cele publiczne.

(Nr. SF—6/49).

Na podstawie art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 26 marca 1935 r. o świadczeniach w naturze na niektóre cele publiczne (Dz. U. R. P. Nr. 27 z 1935 r., poz. 204) oraz zgodnie z uchwałą Wydziału Wojewódzkiego z dnia 20 grudnia 1937 r. zarządzam co następuje:

1) Najwyższa dopuszczalna granica obciążenia świadczeniami w naturze na wszystkie cele przewidziane w cytowanej ustawie, nie może przekraczać:

a) na terenie gmin wiejskich i miast niewydziałonych — 120% podatków, wymienionych w art. 3 ust. 1 względnie 2 ustawy;

b) na terenie gromady wiejskiej, przeprowadzającej melioracje związane ze scaleniem gruntów — 500% podatków, wymienionych w art. 3 ust. 1 względnie 2 ustawy.

2) Jako okresy czasu pilnych robót polnych, w których posiadacze gospodarstw rolnych nie mogą być obciążani obowiązkiem świadczeń w naturze, ustalam:

a) na terenie powiatów: brasławskiego, dziśnieńskiego, postawskiego i święciańskiego — okres od 15 kwietnia do 31 maja włącznie i od 15 lipca do 15 września włącznie;

b) na terenie powiatów: mołodeckiego, oszmiańskiego, wilejskiego i wileńsko-trockiego — okres od 15 kwietnia do 20 maja włącznie oraz od 15 lipca do 15 września włącznie. Upoważniam właściwe Wydziały Powiatowe do przesuwania, skracania i przedłużania tych okresów na terenie poszczególnych gmin w granicach 2 tygodni w zależności od miejscowych warunków atmosferycznych i stanu robót polnych.

3) Jako najdalszą dopuszczalną odległość miejsca robót od przedmiotu podatkowego, uzasadniającego obowiązek świadczeń, ustalam:

a) dla pieszego — 6 klm;

b) dla zaprzęgu konnego — 10 klm oraz przy ustalonej drodze zimowej — 15 klm.

4) Wartość dniówki robocizny zaprzęgowej przy zaprzęgu jednokonnym równa się 2,5 dniówkom robocizny pieszego, zaś przy zaprzęgu parokonnym 4 dniówkom robocizny pieszego.

5) Najwyższa dopuszczalna stawka równowartości pieniężnej za jeden dzień robocizny pieszego wynosi 1 zł 50 gr, dla gmin zaś przyległych bezpośrednio do obszaru miasta Wilna — 2 zł.

Rozporządzenie niniejsze obowiązuje na terenie województwa wileńskiego od dnia 1 kwietnia 1938 roku.

Wojewoda.

(—) L. Bociański.

3.

ZARZĄDZENIE

Wojewody Wileńskiego

z dnia 28 grudnia 1937 roku.

w sprawie ustalenia kontyngentu zwierząt rzeźnych, poddanych ubojowi rytualnemu, w miesiącu styczniu 1938 roku.

(Nr. RW. V. 9/95).

Na podstawie art. 108 pkt. 1, litera „a” rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej, w brzmieniu, ustalonym w DURP Nr. 80, poz. 555 z 1936 r. oraz w wykonaniu rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 26 sierpnia 1936 r., wy-

danego w porozumieniu z Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego oraz Ministrem Spraw Wewnętrznych o sposobach i warunkach uboju zwierząt gospodarskich, na podstawie § 8 w. w. rozporządzenia (DURP Nr. 70, poz. 504) — ustalam dla powiatów i m. Wilna następujący kontyngent zwierząt rzeźnych, które mogą być poddane ubojowi rytualnemu w miesiącu styczniu 1938 r.

L.p.	P O W I A T	Ilość ludności żydowskiej	Kontyngent na miesiąc styczeń 1938 r. w kg. wagi żywej
1	Brasławski . . .	7.703	20.027
2	Dziśnieński . . .	11.740	30.524
3	Mołodecki . . .	5.780	12.716
4	Oszmiański . . .	8.000	20.800
5	Postawski . . .	2.755	6.612
6	Święciański . . .	7.884	20.498
7	Wilejski . . .	6.800	17.680
8	Wileńsko-Trocki . .	5.826	15.147
9	m. Wilno . . .	58.511	192.235
	Razem . . .	114.999	326.649

W granicach wyznaczonego kontyngentu polecam Panom Starostom przeprowadzić podział między sprzedawców mięsa z uboju rytualnego na terenie powiatów przez zwiększenie przydziału dla miejscowości, gdzie trybowanie mięsa jest przeprowadzane, a w szczególności dla tych miejscowości, w których w 100% odbywa się trybowanie w specjalnie przeznaczonych na ten cel lokalach, pozostających pod stałym nadzorem lekarsko-weterynaryjnym.

Dla m. Wilna — do kontyngentu 187.235 kg. dodano 5.000 kg dla Zrzeszenia Wędliniarzy Żydów na wyroby i przetwory masarskie, przeznaczone na teren powiatów.

Wojewoda.

(—) L. Bociański

4.

OBWIESZCZENIE

Urzędu Wojewódzkiego Wileńskiego

z dnia 23 grudnia 1937 r.

w sprawie ustanowienia obwodów rybackich na niektórych wodach otwartych, położonych w województwie wileńskim.

(Nr. RR. V—2/57—37).

Podaje się do ogólnej wiadomości, iż niżej zaznaczonymi orzeczeniami, wydanymi na podstawie art. 19 i 20 ustawy o rybołówstwie z dnia 7 marca 1932 r. (DURP Nr. 35, poz. 357), w

brzmieniu ustalonym art. 67 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1934 r. (DURP Nr. 110, poz. 976), Wojewoda Wileński ustanowił na niżej wyszczególnionych wodach otwartych, położonych w dorzeczu rzeki Waki i Drujki, następujące obwody rybackie:

I. DORZECZE RZEKI WAKI.

1.

Obwód rybacki

p. n. Jezioro Popis na rzece Waka Nr. 1.

(orzeczenie Nr. RR. V—559/1—37 z dnia 2.XII. 1937 r.).

Powyższy obwód rybacki obejmuje: 1) całkowitą powierzchnię jeziora POPIS, położonego w gm. rudzkiej, pow. wileńsko-trockiego, 2) kanał zwany „kanalem Kureca“, łączący rzekę Mereczankę z jez. Popis, na odcinku od miejsca przecięcia tegoż kanału w pobliżu wsi Żegaryno drewnianym jazem ruchomym, aż do miejsca ujścia tegoż kanału do jez. Popis, 3) cały obszar biegu rzeczki AKŁA, wpadającej do jez. Popis na jego północno-wschodnim brzegu, na odcinku od miejsca przecięcia tej rzeczki mostem na trakcie wieś Mikaszuny — wieś Popiszki, aż do miejsca jej ujścia do jez. Popis, 4) cały obszar biegu rzeki WAKA, wypływającej z jez. Popis, na odcinku od miejsca jej wypływu z tegoż jeziora aż do miejsca przecięcia jej linią prostopadłą do biegu rzeki a wyprowadzoną z miejsca zetknięcia się z nią prawego brzegu rzeczki Krępa, wpadającej do rzeki Waka, jej lewobrzeżny dopływ.

Górne granice powyższego obwodu stanowią: 1) ruchomy jaz drewniany na kanale zwanym kanałem Kureca w pobliżu wsi Żegaryno, 2) most na trakcie wieś Mikaszuny — wieś Popiszki, wzniesiony ponad rzeczką Akłą, a dolną granicę stanowi: miejsce przecięcia rzeki Waki linią prostopadłą do jej biegu a wyprowadzoną z punktu zetknięcia się rzeki Waki z prawym brzegiem ujścia do niej rzeczki Krępa.

Właściwą powiatową władzą administracji ogólnej dla powyższego obwodu rybackiego jest Starosta Powiatowy w Wilnie

II. DORZECZE RZEKI DRUJKI.

1.

Obwód rybacki

p. n. Jezioro Kamionka na rzece Okmianica Nr. 1 w dorz. rz. Drujki.

(orzeczenie Nr. RR. V—52/1—37 z dnia 13.XII. 1937 r.).

Powyższy obwód rybacki obejmuje całkowitą powierzchnię jeziora KAMIONKA vel Kamionek, położonego w gm. pluskiej i brasławskiej, pow. brasławskiego, w pobliżu wsi Boruny.

Do obwodu powyższego włączony zostaje cały obszar biegu rzeczki OKMIANICA na odcinku: od miejsca przecięcia rz. Okmianica mostem na drodze wieś Boruny — wieś Marciniszki aż do miejsca wpływu tej rzeczki do jez. Kamionka, oraz na odcinku i od miejsca wypływu rzeczki

Okmianica z jez. Kamionka aż do miejsca przecięcia jej mostem na drodze wieś Kiszkieliszki — wieś Ilaty.

Obwód rybacki

p. n. Staw Okmianica na rzece Okmianica Nr. 2 w dorzeczu rz. Drujki.

(orzeczenie Nr. RR. V—63/1—37 z dnia 13.XII. 1937 r.).

Powyższy obwód rybacki obejmuje całkowitą powierzchnię stawu młyńskiego OKMIANICA, położonego w gm. brasławskiej, pow. brasławskiego.

Do obwodu powyższego włączony zostaje cały obszar biegu rzeczki OKMIANICA na odcinku: od miejsca przecięcia rzeczki Okmianica mostem na drodze wieś Kiszkieliszki — wieś Ilaty aż do miejsca wpływu jej do stawu młyńskiego Okmianica.

Właściwą powiatową władzą administracji ogólnej dla obu powyżej wymienionych obwodów rybackich jest Starosta Powiatowy w Brasławiu.

Ustanowienie w oznaczonych granicach obwodów rybackich, objętych niniejszym obwieszczeniem, nastąpiło z uwagi na ich samowystarczalność pod względem przyrodzonych warunków hodowlanych i dostateczność do prowadzenia samodzielnego gospodarstwa rybackiego, stosownie do postanowień wspomnianej na wstępie ustawy, a w szczególności art. 19 i 20, z uwzględnieniem postanowień pkt. 3 art. 75 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnym (DURP Nr. 36, poz. 341).

Orzeczenia powyższe podawane są do wiadomości interesowanych przez ich ogłoszenie we właściwych gminach nadbrzeżnych w sposób w tych gminach przyjęty, przy czym, zgodnie z postanowieniem § 2 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 25 marca 1935 r. (DURP Nr. 24, poz. 165), ogłoszenie orzeczenia w sposób powyższy zastępuje jego doręczenie.

Odwołania od podanych powyżej orzeczeń mogą osoby zainteresowane wnosić do Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych w ciągu dni 14 po ich doręczeniu. Odwołania wnoszą się za pośrednictwem Urzędu Wojewódzkiego w Wilnie.

Za Wojewodę

(—) T. Żemoytel

Naczelnik Wydziału

5.

OBWIESZCZENIE

Urzędu Wojewódzkiego Wileńskiego

z dnia 23 grudnia 1937 r.

w sprawie zmiany w podziale wód otwartych w dorzeczu rzeki Dzisny, na obwody rybackie.

(Nr. RR. V—2/58—37).

Urząd Wojewódzki podaje do ogólnej wiadomości, iż orzeczeniem Wojewody Wileńskiego z dnia 4 listopada 1937 r. Nr. RR. V—257/1—37

7.

OBWIESZCZENIE

Urzędu Wojewódzkiego Wileńskiego

z dnia 23 grudnia 1937 r.

w sprawie powstania spółek rybackich jeziorowych.

(Nr. RR. V—3-c/6—37)

Podaje się do ogólnej wiadomości, iż wobec zatwierdzenia przez Urząd Wojewódzki Wileński na podstawie art. 39 ustawy o rybołówstwie z dnia 7 marca 1932 r. (Dz. URP. Nr. 35, poz. 357) statutów spółek rybackich jeziorowych, na niżej wyszczególnionych obwodach rybackich powstały następujące spółki:

1) Na obwodzie rybackim p. n. „Jezioro Żejmiana dorzecza rzeki Żejmiany“, ustanowionym orzeczeniem z dnia 6-go marca 1937 r. za Nr. RR. V—367/1—37 (Wil. Dz. Woj. Nr. 5 poz. 36 pkt. 1—3) — „Spółka Rybacka Jeziorowa Żejmiana“ z siedzibą w Wilnie w Dyrekcji Lasów Państwowych, ul. Wielka 66. Członkowie Spółki: a) Klasztor PP. Benedyktynów w Wilnie, b) Skarb Państwa, reprezentowany przez Dyrekcję Lasów Państwowych w Wilnie, c) Adolf Kopeć, zam. w maj. Kołtyniany, powiatu święciańskiego;

2) Na obwodzie rybackim p. n. „Jezioro Justydar dorzecza rzeki Świłki Nr 2“, ustanowionym orzeczeniem z dnia 15 listopada 1935 r. za Nr. RR. V—10. A—10/3—35 (Wil. Dz. Woj. Nr. 17 poz. 115 pkt. 2) — „Spółka Rybacka Jeziorowa Justydar“ z siedzibą w maj. Polesie, gm. mieleciańskiej, powiatu święciańskiego. Członkowie Spółki: a) Brzezińska Władysława, zam. w maj. Poleś, gm. mieleciańskiej, b) Skopor Bronisław i c) Ryńkiewicz Sylwester, zamieszkali w folw. Świłka, gm. hoduciskiej, powiatu święciańskiego;

3) Na obwodzie rybackim p. n. „Jezioro Szwaginelis dorzecza rzeki Żejmiany Nr. 1“, ustanowionym orzeczeniem z dnia 6 marca 1937 r. za Nr. RR. V—259/1—37 (Wil. Dz. Woj. Nr. 5, poz. 36, pkt. 1—1) — „Spółka Rybacka Jeziorowa Kozaczyzna“ z siedzibą w maj. Kozaczyzna, gm. dukszańskiej, pow. święciańskiego. Członkowie Spółki: a) Marian Radecki-Mikulicz, zam. w maj. Kozaczyzna, gm. dukszańskiej, b) Dąbrowa Adela, zam. w m-ku Kozaczyzna, gm. dukszańskiej, pow. święciańskiego.

Przez zatwierdzenie statutów wyżej podanych spółek — orzeczone zostało równocześnie uznanie wymienionych obwodów rybackich za obwody rybackie własne.

Za Wojewodę

(—) T. Żemoytel

Naczelnik Wydziału

uchylone zostało orzeczenie z dnia 6 maja 1935 r. Nr. RR. V—16. B—11/1 (Wil. Dz. Woj. Nr. 7, poz. 40, pkt. 1—2), ustanawiające obwód rybacki własny Skarbu Państwa (reprezentowanego przez Dyrekcję Lasów Państwowych w Wilnie), p. n. „Jezioro DZIŚNISZCZE na rzece Dzisna Nr. 2“.

Tymże orzeczeniem ustanowiony został

obwód rybacki

Jezioro Dziśniszcze na rzece Dzisna Nr. 2.

Powyższy obwód rybacki obejmuje: a) całkowitą powierzchnię jeziora Dziśniszcze, położonego w gm. dukszańskiej, pow. święciańskiego, i w gm. rymszańskiej, pow. brasławskiego, oraz b) cały obszar rzeki Dzisna (Dzisienka) na odcinku od miejsca jej wypływu z jez. Dzisna do miejsca jej wpływu do jez. Dziśniszcze.

Górną granicę powyższego obwodu stanowi: miejsce wypływu rzeki Dzisna (Dzisienka) z jeziora Dzisna, a dolną granicę stanowi: miejsce wypływu rzeki Dzisna (Dzisienka) z jeziora Dziśniszcze.

Właściwą powiatową władzą administracji ogólnej dla powyższego obwodu rybackiego jest Starosta Powiatowy w Święcianach.

Orzeczenie niniejsze uprawomocniło się.

Za Wojewodę

(—) T. Żemoytel

Naczelnik Wydziału

6.

OBWIESZCZENIE

Urzędu Wojewódzkiego Wileńskiego

z dnia 23 grudnia 1937 r.

w sprawie wyłączenia niektórych wód ze składu obwodu rybackiego p. n. „Jezioro Galwe na rzece Sojdziance Nr. 2“.

(Nr. RR. V—2/59-37)

Urząd Wojewódzki podaje do ogólnej wiadomości, że orzeczeniem Wojewody Wileńskiego z dnia 30 czerwca 1937 r. za Nr. RR. V—552/7 z obwodu rybackiego p. n. „Jezioro Galwe na rzece Sojdziance Nr. 2“, ustanowionego orzeczeniem z dnia 27. II. 1934 r. za Nr. RR. V—1/1/104 (Wil. Dz. Woj. Nr. 4, poz. 19 pkt. VI—2), wyłączone zostały następujące obszary wód otwartych: a) cała powierzchnia jeziora Midujelka, b) kanał łączący jezioro Bołocie z jeziorkiem Midujelka, c) kanał łączący jeziorko Midujelka z jeziorem Bernardyńskim, d) strumień łączący jezioro Birwa-Biżuny z jeziorem Skajście. Pozostały skład obwodu pozostał bez zmian.

Orzeczenie niniejsze uprawomocniło się.

Za Wojewodę

(—) T. Żemoytel

Naczelnik Wydziału

8.

OGŁOSZENIE Urzędu Wojewódzkiego Wileńskiego

z dnia 4 stycznia 1938 r.

w sprawie mienia opuszczonego.

Urząd Wojewódzki z mocy art. 9 ustawy z dn. 2 lipca 1937 r. o likwidacji mienia opuszczonego (Dz. U. R. P. Nr. 52, poz. 405) podaje do wiadomości publicznej, że na wniosek Urzędu Wojewódzkiego Wileńskiego Sąd Okręgowy w Wilnie wszczął postępowanie likwidacyjne w stosunku do następującego mienia opuszczonego:

Postanowieniem z dnia	Nr akt Sądu	Nieobecnych	M i e n i e
30.XI. 1937 r.	Z. 5856/37	Aleksandrowicza Pawła	Wilno, ul. Brzeg Antokolski Nr. 6
16.XI. 1937 r.	Z. 5658/37	Lindenstrema Włodzimierza, Szeferowej Eugenii, Kopacy- nowej Wiery	Wilno, ul. Mickiewicza 33, ul. 3-go Maja 7
14.XII. 1937 r.	Z. 6716/37	Kuharo Antoniego	Wieś Kuryłowicze, gm. hrudz- dowskiej, pow. postawskie- go
14.XII. 1937 r.	Z. 6328/37	Lacha Aleksandra	Wieś Babaszki, gm. pluskiej, pow. brasławskiego
14.XII. 1937 r.	Z. 6150/37	Stracha Jana	Wieś Przechody, gm. krews- kiej, pow. oszmiańskiego
10.XII. 1937 r.	Z. 6792/37	Bruna Izaaka	Wilno, ul. Nowogródzka Nr. 18
30.XI. 1937 r.	Z. 5780/37	Borowskiego Antoniego	Wieś Mało-Mieżany, gm. i pow. święciańskiego
30.XI. 1937 r.	Z. 6032/37	Zeeland Wiery	M. Nowa Wilejka, ul. Zamko- wa 5
14.XII. 1937 l.	Z. 6340/37	Za kind Masi	M. Smorgonie, ul. Wileńska Nr. 42
30.XI. 1937 r.	Z. 5792/37	Ajzensztata Dawida	M. Smorgonie, ul. Mickiewi- cza
30.XI. 1937 r.	Z. 6148/37	Gawrylczyka Ignacego	Wieś Kulgaje, gm. prozoroc- kiej, pow. dziśnieńskiego
30.XI. 1937 r.	Z. 5908/37	Tymińskiego Hipolita	Widze, gm. widzkiej
14.XII. 1937 r.	Z. 6102/37	Bienieszewicza Dmitra	Wilno, ul. Zwierzyniecka 39
21.XII. 1937 r.	Z. 8242/37	Szyszmanowej-Mamuk Marii	Wilno, ul. Subocz Nr. 21
14.XII. 1937 r.	Z. 6332/37	Kudalenki Jakuba	M. Święciany, ul. 3-go Ma- ja 74

Z mocy powołanej ustawy wzywa się osoby roszcujące sobie prawa do tego mienia opuszczonego oraz wierzycieli, by zgłosili swe roszczenia należycie uzasadnione do Sądu Okręgowego w Wilnie w terminie 6-cio miesięcznym od daty ogłoszenia w Dzienniku Wojewódzkim. Jeżeli nieobecny, którego mienie ma być zlikwidowane nie zgłosi się w powyższym terminie, może nastąpić uznanie go za zmarłego.

Za Wojewodę
(—) M. Pawlikowski
Naczelnik Wydziału.

9.

ODEBRANIE DEBITU POCZTOWEGO.

Urząd Wojewódzki zawiadamia, że Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, decyzją z dnia 27 listopada Nr. AA. 17g 168, z dnia 10 grudnia Nr. AA. 17f. 34 i z dnia 23 grudnia Nr. AA. 17f. 25 na podstawie art. 33 dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. w przedmiocie tymczasowych przepisów prasowych (Dz. Pr. P. Nr. 14, poz. 186), § 26 ustawy prasowej z dnia 17 grudnia 1862 r. (Dz. Pr. P. Nr. 6 ex 1863) oraz § 14 ustawy prasowej z dnia 7 maja 1874 r. (Dz. U. Rz. Nr. 16, str. 65) w brzmieniu art. 8 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1934 r. (Dz. U. R. P. 10, poz. 976) odbiera debity pocztowy niżej wymienionym drukom, ponieważ te druki zawierają w swej treści cechy przestępstw przewidzianych w Kodeksie Karnym, a mianowicie:

- 1) Czasopismu „Nasze Słowo“, wydawanemu w języku ukraińskim w Paryżu;
- 2) Czasopismu „Pariser Hajnt“, wydawanemu w języku żydowskim, w Paryżu;
- 3) Czasopismu „Der Tag — The Day“, wydawanemu w języku żydowskim w New Yorku;
- 4) Książce p. t. „The Brothers Ashkenazi“ J. I. Singera, wydanej w jęz. angielskim w Londynie;
- 5) Czasopismu „Związkowiec“, wydawanemu w języku polskim, w Toronto (Kanada);
- 6) Czasopismu „La Juste Parole“ wydawanemu w języku francuskim w Paryżu;
- 7) Czasopismu „Sans-gene“ wydawanemu w języku francuskim w Paryżu;
- 8) broszurze (katalogowi druków) p. t. „Sowietskie Kniznyje Nowinki“, wydanej w języku rosyjskim w Moskwie;
- 9) Czasopismu „Strażnica“ — wydawanemu w języku polskim w Brooklinie (U.S.A.);
- 10) Książce p. t. „Światło“ — wydanej w języku polskim w Brooklinie (U.S.A.);
- 11) Książce „Stworzenie“ — J. F. Rutherforda, wydanej w języku polskim w Brooklinie;
- 12) Broszurze p. t. „Recht und Wahrheit“ — wydanej w języku niemieckim (brak autora i miejsca wydania).

10.

OBWIESZCZENIA Starostw Powiatowych

o scalaniu gruntów.

1. Starostwo powiatowe dziśnieńskie w Głębokiem na podstawie art. 18 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. z r. 1927 Nr. 92, poz. 833) w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 622) oraz art. 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. (Dz.

U. R. P. Nr. 85, poz. 635), podaje do publicznej wiadomości, że orzeczenia dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia na gruntach niżej wymienionych jednostek stały się prawomocne, a mianowicie:

- 1) w dniu 23 marca 1937 r. orzeczenie z dnia 17 lutego 1937 r., dotyczące wsi Kowalewo, położonej w gminie łuceckiej;
- 2) w dniu 7 października 1937 r. orzeczenie z dnia 5 września 1937 r. dotyczące wsi Kurasze, położonej w gminie mikołajewskiej;
- 3) w dniu 6 grudnia 1937 r. orzeczenie z dnia 3 listopada 1937 r., dotyczące wsi Bielaki położonej w gminie hołubickiej;
- 4) w dniu 9 grudnia 1937 r. orzeczenie z dnia 3 listopada 1937 r., dotyczące wsi Nowa Wieś, położonej w gminie porpliskiej.

W związku z powyższym Starostwo powiatowe dziśnieńskie ogłasza o wdrożeniu postępowania scaleniowego na gruntach wyżej wymienionych jednostek.

Za Starostę Powiatowego
(—) S. Grześkowiak
Komisarz Ziemski

2. [Sz. I]. Starostwo powiatowe wilejskie, na podstawie art. 18 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. z r. 1927 Nr. 92, poz. 833) w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 622) oraz art. 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 635), podaje do publicznej wiadomości, że orzeczenia dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia na gruntach wymienionych niżej jednostek stały się prawomocne, a mianowicie:

- 1) w dniu 5 października 1937 r. orzeczenie z dnia 8 września 1937 r., dotyczące wsi Nowina, położonej w gminie budslawskiej;
- 2) w dniu 18 listopada 1937 r. orzeczenie z dnia 6 października 1937 r., dotyczące wsi Hryszkowicze położonej w gminie dołhinowskiej;
- 3) w dniu 24 listopada 1937 r. orzeczenie z dnia 25 października 1937 r., dotyczące wsi Opieńki położonej w gminie dołhinowskiej;
- 4) w dniu 25 listopada 1937 r. orzeczenie z dnia 29 października 1937 r., dotyczące wsi Tomkowicze położonej w gminie krzywickiej;
- 5) w dniu 2 grudnia 1937 r. orzeczenie z dnia 5 listopada 1937 r., dotyczące wsi Putrycze położonej w gminie kościeniewickiej;
- 6) w dniu 5 grudnia 1937 r. orzeczenie z dnia 9 czerwca 1937 r., dotyczące wsi Tałudź i Siwce położonych w gminie kurzenieckiej;
- 7) w dniu 7 grudnia 1937 r. orzeczenie z dnia 5 listopada 1937 r., dotyczące wsi Zajelniaki położonej w gminie choćyńskiej.

[Cz. II]. Starostwo powiatowe wilejskie na podstawie art. 36 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. z 1927 r. Nr. 92,

poz. 833) w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 622) oraz art. 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 635) podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 26 października 1937 r. uprawomocniło się orzeczenie Starostwa powiatowego w Wilejce z dnia 1 października 1937 r., dotyczące zatwierdzenia projektu na obszarze scalenia wsi Prudniki, gminy krzywickiej, powiatu wilejskiego.

W związku z powyższym Starostwo powiatowe wilejskie ogłasza o wdrożeniu postępowania scaleniowego w odniesieniu do jednostek wymienionych w [Cz. I] oraz o zamknięciu postępowania w odniesieniu do jednostki wymienionej w [Cz. II] niniejszego obwieszczenia.

Za Starostę Powiatowego

(—) St. Szwełnis

Komisarz Ziemi

3. [Cz. I]. Starostwo powiatowe wileńsko-trockie, na podstawie art. 18 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. z r. 1927 Nr. 92, poz. 833) w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 622) oraz art. 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 635), podaje do publicznej wiadomości, że orzeczenia dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia na gruntach niżej wymienionych jednostek stały się prawomocne, a mianowicie:

1) w dniu 21 listopada 1937 r. orzeczenie z dnia 15 maja 1937 r., dotyczące wsi Szwejlany położonej w gminie gierwiackiej;

2) w dniu 7 grudnia 1937 r. orzeczenie z dnia 19 listopada 1937 r., dotyczące wsi Gieśwa i zaśc. Zagieśwa położonych w gminie mejszagolskiej;

3) w dniu 15 grudnia 1937 r., orzeczenie z dnia 10 listopada 1937 r., dotyczące wsi Antonajcie I i II i folw. Antonajcie położonych w gminie mejszagolskiej.

[Cz. II]. Starostwo powiatowe wileńsko-trockie na podstawie art. 36 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. z r. 1927 r. Nr. 92, poz. 833) w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 635) podaje do publicznej wiadomości, że orzeczenia dotyczące zatwierdzenia projektów scalenia na gruntach niżej wymienionych jednostek, stały się prawomocne, a mianowicie:

1) w dniu 9 listopada 1937 r. orzeczenie z dnia 11 października 1937 r., dotyczące wsi Hajduny, gminy mickuńskiej;

2) w dniu 15 listopada 1937 r. orzeczenie z dnia 11 października 1937 r., dotyczące wsi Rezy, gminy niemenczyńskiej;

2) w dniu 22 listopada 1937 r. orzeczenie z dnia 22 października 1937 r., dotyczące wsi Rzepańce, gminy szumskiej.

W związku z powyższym Starostwo powiatowe wileńsko-trockie ogłasza o wdrożeniu postępowania scaleniowego w odniesieniu do jednostek wymienionych w [Cz. I] oraz o zamknięciu postępowania w odniesieniu do jednostek wymienionych w [Cz. II] niniejszego obwieszczenia.

Za Starostę Powiatowego

(—) W. Juchniewicz

Komisarz Ziemi.

11.

OBWIESZCZENIE

Sądu Okręgowego w Wilnie

o rejestracji spółdzielni.

Do Rejestru Spółdzielni wpisano dnia 20.X. 1937 r. Sp. 591/VI. Firma: „Dom Spółdzielczy Spółdzielnia z ograniczoną odpowiedzialnością w Wilnie“.

Firma brzmi: „Spółdzielnia Mieszkaniowo-Budowlana Dom Spółdzielczy, Spółdzielnia z ograniczoną odpowiedzialnością w Wilnie“. Siedziba w Wilnie, ul. Mostowa 3-a. Celem spółdzielni jest dostarczanie członkom na własność zdrowych i tanich mieszkań, ułatwianie członkom budowy na terenie spółdzielni domów mieszkalnych, odpowiadających potrzebom zdrowotnym i kulturalnym, propagowanie wśród członków zasad racjonalnego urządzania i użytkowania mieszkań, zaspokajanie gospodarczych i kulturalnych potrzeb członków oraz propagowanie zasady współdziałania, jako metody gospodarki społecznej; przedmiotem działalności spółdzielni jest budowa lub nabywanie domów mieszkalnych. Do zarządu na miejsce Dr. Kacpera Rymszewskiego powołano Jerzego Dowgiałło Pismo przeznaczone do ogłoszeń „Spółnota Pracy“ i „Dziennik Urzędowy Województwa Wileńskiego“. Weksle, czeki, pełnomocnictwa i umowy spółdzielni podpisują dwaj członkowie zarządu pod stemplem firmowym; korespondencje, asygnaty kasowe, dowody memoriałowe, pokwitowania z odbioru wszelkich przesyłek podpisuje jeden członek zarządu pod stemplem firmowym. Uchwały zarządu w sprawach dotyczących ściągania przez spółdzielnię pożyczek i lokowania wolnych funduszy wymagają zatwierdzenia Rady Nadzorczej, jak również zatwierdzenia przez Radę wymagają też uchwały zarządu dotyczące zawarcia umów z przedsiębiorcami na dostawy i wykonanie robót budowlanych. Uchwały zarządu w sprawach nabywania, zbywania lub obciążania nieruchomości oraz kapitałów hipotekowanych wymagają decyzji Walnego Zgromadzenia.

12.

OBWIESZCZENIA

Pisarza Hipotecznego przy Sądzie Okręgowym w Wilnie o regulacji hipotek.

Pisarz hipoteczny przy Sądzie Okręgowym w Wilnie obwieszcza, że niżej wyszczególnione kolonie po skomasowaniu wywołane zostały do pierwsiastkowego zaprowadzenia hipoteki

na dzień 28 kwietnia 1938 roku.

1. Grunta scalone folwarku Zawiesziszki, gm. smołweńskiej, pow. brasławskiego. Nr hip. 10090/B.

Nr. kolonii	Obszar	Właściciel
4	21.1715 ha	Władysław i Stefania Waluto

2. Folwarku Małe Piktusze, gm. grauzyskiej, pow. oszmiańskiego. Nr hip. 10091/B.

Nr. kolonii	Obszar	Właściciel
1 i 2	33.4245 ha	Albina Zacharzewska

3. Gruntów scal. folwarku Zarzecze, gm. prozorockiej, pow. dziśnieńskiego. Nr hip. 10092/B.

Nr. kolonii	Obszar	Właściciel
1	7.6685 ha	Janina i Jan Drozdowiczowie
2 i 7	9.3571 ha	Jan Erdman
3	24.7372 ha	Kazimierz Zakrzewski
4	1.573 ha	Petronela Szymanowska
5	3.5824 ha	Justyn Kazaryn
6	3.6023 ha	Jan Kazaryn
8	4 2496 ha	Feliks Erdman
9 i 10	3.5637 ha	Piotr Erdman

4. Scalony folwark Drozdowszczyzna, gm. prozorockiej, pow. dziśnieńskiego. Nr hip. 10093/B.

Nr. kolonii	Obszar	Właściciel
1	28.1023 ha	Gustaw i Helena Hajkowiczowie, Władysława Szadziwska i Maria Kuszyn
7	18.3459 ha	Stanisław Drozdowicz
2	20.9234 ha	Robert Drozdowicz
3	29.2300 ha	Karol, Ignacy i Józef Drozdowicze
6	9.8801 ha	Józef Drozdowicz
5	19.1131 ha	Kazimierz Drozdowicz
4	5.5557 ha	Jan Drozdowicz
8	1.0008 ha	Szkoła
9	0.2936 ha	Cmentarz

5. Scalony zaścianek Cyceniszki II, gm. daugieliskiej, pow. święciańskiego. Nr hip. 10094/B.

Nr. kolonii	Obszar	Właściciel
1	6.552 ha	Justyn Misiun
2	2.5935 ha	Michał Misiun
3	7.2431 ha	Zuzanna, Julian, Justyn i Weronika Rogejszowie
4	16 ha	Jan Misiun
5	240 mtr. kw.	Justyn Misiun, Michał Misiun, Zuzanna, Julian, Justyn i Weronika Rogejszowie i Jan Misiun

6. Scalony zaścianek Uszakowo, gm. wojstomskiej, pow. wilejskiego. Nr hip. 10095/B.

Nr. kolonii	Obszar	Właściciel
1 i 6	9 ha 17 mtr. kw.	Jakub i Feliksa Budźko
2 i 7	4.8025 ha	Julian i Albin Leszczewicze
3 i 8	10.9213 ha	Izydor i Piotr Lemiesz-Leszczewicze
4 i 5	19.2820 ha	Andrzej i Antoni Budźko

Osoby zainteresowane w terminie oznaczonym winny zgłosić się do Kancelarii Wydziału Hipotecznego w Wilnie, gmach Sądów, ul. Mickiewicza 36, pod skutkami prekluzji, przewidzianymi w art. 159, uts. hip. z roku 1919.

Pisarz Hipoteczny
(—) Hieronim Piotrowski.

13.

OBWIESZCZENIA Sądów Grodzkich w sprawach spadkowych.

1) Na zasadzie art. 1401 U. P. C. Sąd Grodzki w Wilnie wzywa spadkobierców Karola Raczyckiego s. Ignacego i Rozalii, zmarłego w dniu 26 sierpnia 1931 r., ażeby w ciągu (6) sześciu miesięcy od dnia niniejszego obwieszczenia zgłosili swoje prawa do pozostałego po nim mienia.
Nr. III Z. P. S. 156/37 r.

2) Na zasadzie art. 1401 U. P. C. Sąd Grodzki w Wilnie wzywa spadkobierców Szmula Tobiasza Gurlanda, s. Dawida, zmarłego w dniu 29 grudnia 1914 r., ażeby w ciągu sześciu (6) miesięcy od dnia niniejszego obwieszczenia zgłosili swoje prawa do pozostałego po nim mienia.
Nr. III Z. P. S. 158/37 r.

3. Na zasadzie art. 1401 U.P.C. Sąd Grodzki w Wilnie wzywa spadkobierców Anny Dmochowskiej, c. Stanisława i Marii, zmarłej w dniu 19 maja 1937 r., ażeby w ciągu sześciu (6) miesięcy od dnia niniejszego obwieszczenia zgłosili swoje prawa do pozostałego po niej mienia.
Nr. III Z. P. S. 159/37 r.

4) Na zasadzie art. 1401 U. P. C. Sąd Grodzki w Wilnie wzywa spadkobierców Wincentego Aleksego Malinowskiego, s. Józefa-Benedykta, zmarłego w dniu 8 października 1937 r., ażeby w ciągu sześciu (6) miesięcy od dnia niniejszego obwieszczenia zgłosili swoje prawa do pozostałego po nim mienia.
Nr. III Z. P. S. 160/37 r.

5) Na zasadzie art. 1401 U. P. C. Sąd Grodzki w Wilnie wzywa spadkobierców Iwana Kirjanowa, s. Irodiona, zmarłego w dniu 11 lutego 1922 r., ażeby w ciągu sześciu (6) miesięcy od dnia niniejszego obwieszczenia zgłosili swoje prawa do pozostałego po nim mienia.
Nr. III Z. P. S. 163/37 r.

6) Na zasadzie art. 1401 U. P. C. Sąd Grodzki w Wilnie wzywa spadkobierców Disli-Fejgi Poswel, c. Rubina, zmarłej w dniu 26 lutego 1937 r., ażeby w ciągu sześciu (6) miesięcy od dnia niniejszego obwieszczenia zgłosili swoje prawa do pozostałego po niej mienia.
Nr. III Z. P. S. 166/37 r.

7) Na zasadzie art. 1401 U. P. C. Sąd Grodzki w Wilnie wzywa spadkobierców Jana Sobolewa, s. Pawła, zmarłego w dniu 23 marca 1925 r., ażeby w ciągu sześciu (6) miesięcy od dnia niniejszego obwieszczenia zgłosili swoje prawa do pozostałego po nim mienia.
Nr. III Z. P. S. 167/37 r.

8) Na zasadzie art. 1401 U. P. C. Sąd Grodzki w Wilnie wzywa spadkobierców Heleny Rynkiewiczowej, zmarłej w dniu 4 czerwca 1924 r., ażeby w ciągu sześciu (6) miesięcy od dnia niniejszego obwieszczenia zgłosili swoje prawa do pozostałego po niej mienia.
Nr. III Z. P. S. 168/37 r.

9) Sąd Grodzki w Turmoncie na zasadzie art. 1401 U. P. C. wzywa spadkobierców uznanego przez Sąd za zmarłego w dniu 8 lipca 1910 r. Gabriela Dudo, pochodzącego ze wsi Grygańce, gm. smółweńskiej, pow. brasławskiego, ażeby w ciągu 6 miesięcy od dnia wydrukowania niniejszego obwieszczenia, zgłosili swoje prawa do pozostałego po nim mienia.
Nr. Co. 36/37.

10) Sąd Grodzki w Turmoncie na zasadzie art. 1401 U. P. C. wzywa spadkobierców zmarłego w dniu 8 kwietnia 1932 r. Wincentego Kiewisza, mieszkańca zaśc. Matuliszek, gm. smółweńskiej, pow. brasławskiego, ażeby w ciągu 6 miesięcy od dnia wydrukowania niniejszego obwieszczenia, zgłosili swoje prawa do pozostałego po nim mienia.
Sygnatura akt Co. 90/37.

11) Sąd Grodzki w Dziśnie na zasadzie art. 1401 U. P. C. i art. 1239 i 1241 T. X cz. 1 Zb. Pr. Ros. wzywa spadkobierców Wawrzyńca (Ław

rentia) Boguszewicza, uznanego za zmarłego w dniu 3 grudnia 1925 r., ażeby w ciągu 6 miesięcy od dnia niniejszego obwieszczenia zgłosili swoje prawa do pozostałego po nim mienia.
Nr. Co. 51/36.

12) Sąd Grodzki w Łyntupach na zasadzie art. 1401 U. P. C. wzywa niniejszym spadkobierców do majątku pozostałego po zmarłym Mikołaju Wielkim, ażeby w ciągu 6 miesięcy od dnia wydrukowania niniejszego obwieszczenia zgłosili swoje prawa do pomienionego majątku.
Nr. Co. 103/37.

13) Sąd Grodzki w Oranach, na zasadzie art. 1401 U. P. C. i art. 1239 T. X. cz. 1 Zb. Pr. Ros. wzywa spadkobierców, pozostałych po zmarłej w dniu 21 grudnia 1936 r. w Wilnie, Szejnii Chazan, c. Lejby i Liby, ażeby w ciągu 6 miesięcy od dnia wydrukowania niniejszego obwieszczenia zgłosili swoje prawa do pozostałego po niej mienia.
Akta Co-25/37.

14.

REGULAMIN

porządkowy Rzeźni Miejskiej w Wilnie

uchwalony przez Radę Miejską w dniu 14 I. 1937 r. i uzupełniony uchwałą Rady Miejskiej z dnia 22-go kwietnia 1937 r. na podstawie art. 19 p. 1 i art. 20 Ustawy Miejskiej (Dz. U. Z. C. Z. W. Nr. 12) w przystosowaniu do rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa (Dz. Ust. Nr. 38, poz. 361), rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 29 stycznia 1929 r. (Dz. Ust. Nr. 32, poz. 305), rozp. Min. Roln. z dnia 31 grudnia 1928 r. Dz. Ust. Nr. 3, poz. 31), rozp. Min. Spraw Wewn. o dozorcze nad mięsem i przetworami mięsa z dnia 30 czerwca 1932 r. (Dz. Ust. Nr. 64, poz. 603), ustawy z dnia 17 kwietnia 1936 r. o uboju zwierząt gospodarskich w rzeźniach (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 237) oraz rozp. Min. Roln. i Ref. Roln. z dnia 26 sierpnia 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr. 70, poz. 503 i 504) i rozporządzenia Min. Przemysłu i Handlu z dnia 5-go września 1936 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Roln. i Ref. Rolnych o warunkach obrotu mięsem, pochodzącym z uboju rytualnego (Dz. U. R. P. Nr. 70 z r. 1930, poz. 503, 504 i 505). Przyjęty do wiadomości przez Urząd Wojewódzki ileński pismem z dn. 30. III. 1937 r. Nr. SS. 4/I.

C z ę ś ć I.

Postanowienie ogólne.

§ 1. Rzeźnia Miejska jest zakładem publicznym, przeznaczonym do uboju zwierząt dla konsumpcji miejscowej i na wywóz.

§ 2. Na czele administracji ogólnej i fachowej Rzeźni Miejskiej i targowisk zwierzęcych stoi Dyrektor Rzeźni, którego zastępuje wicedyrektor.

Nadzór nad ubojem zwierząt wchodzi w zakres obowiązków dyżurnego lekarza weterynarii.

§ 3. Wszelki ubój zwierząt poza Rzeźnią na terenie miasta Wilna jest zakazany.

Wstęp i przebywanie na Rzeźni Miejskiej.

§ 4. Wstęp i przebywanie na Rzeźni Miejskiej osobom obcym bez zezwolenia Zarządu Rzeźni są wzbronione.

§ 5. Osoby życzące wykonywać czynności związane z ubojem, oraz roboty pomocnicze, jak również dostawcy zwierząt i odbiorcy produktów uboju winni posiadać pozwolenie Dyrektora Rzeźni na prawo wstępu do Rzeźni i wykonywania czynności związanych z ubojem.

§ 6. Dyrektor Rzeźni wydaje zainteresowanym legitymacje terminowe, dające prawo wstępu na Rzeźnię i przebywania tam. Na podstawie tych legitymacji posiadacz takowej ma prawo wstępu do Rzeźni z każdorazowym wykazaniem potrzeby wykonania czynności w danym czasie.

§ 7. Do czasu ukończenia uboju, badania weterynaryjnego i oznakowania mięsa, wstęp na teren Rzeźni dozwolony jest tylko właścicielom zwierząt, przeznaczonych w tym dniu na ubój, mającym kwit o uiszczeniu opłat za korzystanie z urządzeń Rzeźni lub badania, oraz pracownikom za okazaniem legitymacji, wydanej przez Dyrektora Rzeźni, uprawniającej do przebywania i wykonywania pracy na terenie Rzeźni. Poza legitymacjami mogą być wydawane przez Dyrektora Rzeźni przepustki miesięczne lub jednorazowe.

§ 8. Legitymacje stałe, roczne lub miesięczne, według wzoru ustalonego przez Zarząd Miejski, wydawane są przez Dyrektora Rzeźni wyłącznie osobom mającym styczność z ubojem lub sprzedażą mięsa, wykonywanymi w Rzeźni. W razie odmowy przez Dyrektora Rzeźni, przeciw należy zgłosić do Zarządu m. Wilna, który wydaje odpowiednią decyzję.

§ 9. Dyrektor Rzeźni jest uprawniony do wydawania osobom nieposiadającym legitymacji, jednorazowych przepustek bezpłatnych.

§ 10. Osoby ujawnione przez dozór weterynaryjny lub administracyjny na terenie Rzeźni bez legitymacji lub karty wstępu, powinny natychmiast opuścić terytorium Rzeźni, w razie zaś oporu zostaną usunięte przymusowo.

§ 11. Osoby, przebywające na Rzeźni w pawilonach ubojowych bezczynnie, winny na żądanie Dyrektora Rzeźni natychmiast opuścić Rzeźnię, lub pomieszczenie, a w razie oporu zostaną usunięte z terytorium Rzeźni przymusowo.

§ 12. Wszystkie osoby, przebywające na terytorium Rzeźni obowiązane są:

a) przestrzegać ściśle przepisów niniejszego regulaminu,

b) przestrzegać przepisów ustawowych i rozporządzeń wydawanych przez Władze Państwowe i komunalne,

c) bezwzględnie stosować się do każdorazowo wydawanych zarządzeń Zarządu Miasta, lub Dyrektora Rzeźni,

d) okazywać na żądanie funkcjonariuszy Rzeźni legitymacje: wstępu, cechowe, związkowe, lub dowody osobiste, stwierdzające tożsamość osoby.

Oddanie legitymacji do korzystania innej osobie powoduje odebranie takowej od osoby, na nazwisko której była wydana.

§ 13. Do wykonywania robót samodzielnych przy uboju bydła i trzody chlewnej, zdejmowania skór, przepoławiania wzdłuż, jak również ładowania produktów uboju, — mogą być dopuszczone tylko osoby, posiadające dostateczną siłę fizyczną, wolne od chorób zakaźnych i skórnych, należycie obeznane z pracą tego rodzaju (w szczególności z ubojem zwierząt), mające nie mniej 18 lat (mistrze lub czeladnicy), które posiadają kartę rzemieślniczą na rzemiosło rzeźnicze i wyrab mięsa, oraz wyjątkowo pracujący u mistrzów czeladnicy, którzy jednak winni wykazać się posiadaniem książeczki czeladniczej.

UWAGA: mistrze cechowi mogą wprowadzać uczni dla praktyki za każdorazowym zezwoleniem Dyrektora Rzeźni.

§ 14. Osoby dopuszczone do wykonywania robót ubojowych obowiązane są:

a) zachowywać się w Rzeźni poprawnie i wykonywać roboty spokojnie, bez krzyku i hałasu,

b) stosować się do wszystkich zarządzeń i wskazówek Dyrektora Rzeźni,

c) posiadać narzędzia i naczynia w zupełności odpowiadające swemu przeznaczeniu i stale utrzymywać je w należytej czystości i porządku,

d) przedstawiać Dyrektorowi Rzeźni świadectwa lekarskie o stanie swego zdrowia 4 razy do roku i powiadamiać Dyrektora Rzeźni niezwłocznie o każdej wśród nich chorobie,

e) osoby podejrzane o choroby zakaźne lub skórne, winny na żądanie lekarza weterynaryjnego Rzeźni, przedstawić zaświadczenie lekarza o tym, że są wolne od tych chorób,

f) przy przewożeniu i przenoszeniu mięsa posiadać na sobie czyste kurtki lub bluzy z materiału nieprzepuszczalnego,

g) w czasie wykonywania pracy mieć na sobie czyste białe lub niebieskie bluzy i fartuchy.

§ 15. Sprzedaż napojów, artykułów żywnościowych i innych przedmiotów w obrębie Rzeźni jest wzbronione, poza przeznaczonym na ten cel pomieszczeniem.

§ 16. Wszelkie czyny, przeciwne zachowaniu porządku i utrudniające pracę na Rzeźni, jak również dręczenie zwierząt, prócz odpowiedzialności sądowej będą karane czasowym lub specjalnym wzbronieniem wstępu na Rzeźnię. Obelgi, zniewagi i groźby względem personelu służbowego Rzeźni, oprócz natychmiastowego wydalenia winnych i pozbawienia ich prawa wstępu na Rzeźnię. Obelgi, zniewagi i groźby względem personelu służbowego Rzeźni, oprócz natychmiastowego wydalenia winnych i pozbawienia ich prawa wstępu na Rzeźnię, będą karane w drodze sądowej.

§ 17. Po ukończeniu robót nie wolno przebywać w Rzeźni w fartuchach i bluzach używanych w czasie pracy. Opuszczać Rzeźnię dozwala się tylko po zdjęciu używanych podczas pracy fartuchów i bluz, oraz oczyszczeniu obuwia i umyciu twarzy i rąk.

§ 18. Ubój zwierząt w Rzeźni Miejskiej dozwolony jest codziennie, za wyjątkiem niedziel i świąt, ustawą objętych w przeciągu 7 godzin, w soboty zaś w przeciągu 5 godzin. Godziny otwarcia i zamknięcia Rzeźni ustala Dyrektor Rzeźni.

UWAGA: rzeź z konieczności może być dozwolona przez Dyrektora Rzeźni o każdej porze w wypadkach zasługujących na uwzględnienie.

W dniach poświatycznych i w wypadkach nadzwyczajnych Zarząd Miejski może zezwolić na dokonywanie uboju poza wyznaczonymi godzinami za osobną dopłatą.

Część II.

Wpęd zwierząt i oględziny.

§ 19. Wpęd zwierząt do Rzeźni dozwolony jest od godziny 7-ej do godz. 11-ej z wyliczeniem, aby roboty połączone z ubojem i oprawianiem zwierząt, były ukończone do godz. 14-ej.

§ 20. Wpęd zwierząt powinien odbywać się w ten sposób, aby zwierzęta nie mogły swobodnie biegać po dziedzińcu i halach uboju (konie i bydło rogate winne być prowadzone na powrozach, cieleta, owce i kozy przewożone w specjalnie urządzonych wozach).

§ 21. Wszelkie zwierzęta, przeznaczone na rzeź, winne być zaopatrzone w przepisowe świadectwa pochodzenia i przed wpędzeniem do Rzeźni zbadane przez dozór weterynaryjny. W razie stwierdzenia przy tym badaniu objawów jakiegokolwiek z zakaźnych chorób zwierzęcych, dozór weterynaryjny postąpi w myśl rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 29 I. 1929 r.

§ 22. Zwierzęta rzeźne, spędzone na targowisko, mogą być zabijane dopiero w dniu następnym.

§ 23. Zwierząt wpędzonych do Rzeźni wprowadzać nie wolno.

§ 24. Zabrania się bicia zwierząt, znęcania się nad nimi, zrzucania z wozów, ciągnięcia ich po jezdniach i podwórzach.

Część III.

Ubój zwierząt gospodarskich.

A. Ubój zwierząt z pozbawieniem przytomności.

(Ubój zwykły mechaniczny).

§ 25. Wszelkie zwierzęta, oprócz zwierząt przeznaczonych na ubój rytualny, winne być przed wykrwawieniem pozbawione przytomności przy pomocy ogłuszenia aparatem rewolwerowym, (systemu „Radical”), względnie prądem elektrycznym.

Do hali uboju wprowadza się zwierzęta w ilości, jaka niezwłocznie i jednocześnie może być poddana ubojowi.

UWAGA: Bydło rogate, oraz konie powinny mieć zasłonięte oczy.

§ 26. Wszelkie inne sposoby ogłuszania, poza w/w, jak to gmykowanie, lub skręcanie kręgów szyi, jest zakazane.

§ 27. Pozbawiania zwierząt przytomności dokonywują osoby odpowiednio wykwalifikowane i specjalnie do tego celu wyznaczone przez Dyrektora Rzeźni.

§ 28. Przed pozbawieniem przytomności zwierzęta powinny być unieruchomione.

§ 29. Przy unieruchomianiu zwierząt należy postępować w sposób ogłębny, unikając zadawania zwierzętom niepotrzebnych cierpień.

§ 30. Natychmiast po unieruchomieniu zwierzęcia należy je pozbawić przytomności i wykrwawić.

§ 31. Oprawianie zwierzęcia może być rozpoczęte dopiero po zupełnym wykrwawieniu i zaniku oznak życia. Dalsze oprawianie i przygotowanie do urzędowego badania ma się już odbywać bez przerwy.

§ 32. Ze względów gospodarczo - państwowych skóry bydłecze winne być:

a) zdejmowane starannie, by uniknąć nacięć, obniżających gatunek skór,

b) skóry powinny pozostawać w naturalnym połączeniu z tuszą do czasu urzędowego badania i oznakowania,

c) zaraz po zdjęciu winne być zakopertowane włosom do góry i oplombowane każda z osobna,

d) nie wolno pozostawiać przy skórze resztek mięsa i tłuszczu, czaszki, rogów, warg, nozdrzy, kości ogonowych, wmiwienia, worka moczowego, ogona (który u bydła rogatego obcina się w odległości 15 cm od jego nasady) i kończyn, które obcina się tuż poniżej stawu napięstkowego, względnie skokowego. Włoczenie skór po podłodze jest niedopuszczalne.

e) oprawiać ze skóry mogą tylko te osoby, które wykazują swoją umiejętność fachową przed lekarzem weterynaryjnym na Rzeźni, ewentualnie przed odpowiednimi osobami fachowymi z pośród Dyrekcji Rzeźni. Robotnikom, uszkadzającym skóry przy zdejmowaniu, Dyrekcja Rzeźni zabroni dokonywania tych czynności na pewien okres czasu, ewentualnie na stałe.

f) na skórze musi być uwidoczniony znak robotnika, który ją zdejmował.

§ 33. Wszelkie uboczne roboty, związane z ubojem mają odbywać się w sposób wskazany przez dozór weterynaryjny Rzeźni i wyłącznie w miejscach do tego przeznaczonych, a w szczególności:

a) żołądki i prostnice winne być natychmiast po wyjęciu wywiezione do przeznaczonego na ten cel oddziału, względnie miejsca i tamże opróżnione z zawartości i przebyte,

UWAGA: Zawartość żołądków i jelit stanowi własność Rzeźni.

b) oczyszczanie i szlamowanie żołądków oraz jelit, względnie solenie powinno się odbywać w lokalach na ten cel przeznaczonych,

c) wózki służące do wywożenia wnętrzności powinny być niezwłocznie po ukończeniu robót oczyszczone i odprowadzone do hali ubojowej.

d) wywożenie z terenu Rzeźni żołądków i jelit nieoczyszczonych (za wyjątkiem kiełbaśnic), oraz nieoczyszczonych kończyn, jest zakazane.

§ 34. Krew nie może być wypuszczana na posadzkę, lecz powinna być zbierana do naczyń.

§ 35. Do zbierania i przewożenia krwi należy używać specjalnie do tego celu przeznaczonych naczyń metalowych, przy czym zezwala się wywozić z Rzeźni krew otrzymaną z zachowaniem należytej czystości, krew ta nie może być przechowywana w Rzeźni do dnia następnego.

UWAGA: Krew końska nie może być wywożona (wynoszona) z Rzeźni na spożycie.

§ 36. Do czasu ukończenia urzędowego badania i znakowania, wszelkie części mięsa i organy wewnętrzne mają się znajdować obok przepoławionej wzdłuż tuszy w miejscu wskazanym przez dozór sanitarno - weterynaryjny.

§ 37. Przepoławianie wieprzów, do czasu pobrania próbek mięsa do badań trychinoskopijnych, jest wzbronione.

UWAGA: Próbkę do badań trychinoskopijnych nie mogą być pobierane większe niż w rozmiarach ustawowo przewidzianych.

§ 38. Rzeźnicy i wszyscy zajęci przy uboju obowiązani są powiadamiać lekarza weterynaryjnego o zauważonych przy oględzinach, uboju, lub przepoławiania, objawach nienormalnych.

§ 39. Badanie zwierząt rzeźnych przed ubojem, badanie po uboju mięsa i ocena jego, oraz postępowanie z mięsem, uznanym za zdatne do spożycia, warunkowo zdatne, mniej wartościowe i niezdatne regulują rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 III. 1928 r. i Min. Rol. z dnia 29 I. 1929 r.

§ 40. Części zwierząt zabitych, przeznaczone do spożycia, muszą być po dokonaniu badania ostemnowane specjalną pieczęcią Rzeźni.

Zainteresowane osoby winne śledzić, czy stemple są nałożone odpowiednio i w razie zauważenia niedokładności lub usterek, zawiadomić o tym lekarza Rzeźni na miejscu przed zabranieniem sztuki, lub wnętrzności z hali ubojowej.

§ 41. Do czasu wybudowania specjalnej hali do sprzedaży mięsa, kupno i sprzedaż mięsa i innych produktów uboju są dozwolone na terenie Rzeźni po ukończeniu badania i oznakowania mięsa.

§ 42. Na terenie Rzeźni Miejskiej zabrania się:

a) przebywać osobom obcym na terenie rzeźni w godzinach przeznaczonych dla dokonywania robót ubojowych, badania i znakowania mięsa,

b) wprowadzania do Rzeźni psów i innych zwierząt nie przeznaczonych na ubój, za wyjątkiem zwierząt pociągowych,

c) zanieczyszczania kanałów i ścieki, oraz podwórza, korytarze, hale ubojowe i inne ubikacje Rzeźni, oraz miejsca ustępowe,

d) pracującym wychodzić poza obręb Rzeźni w bluzach roboczych i fartuchach z nożami, lub toporami w rękach, ubranie robocze winne być zdjęte, zaś narzędzie winne być pozostawione w halach ubojowych, lub schowane do futerałów, przywiązanych do pasa,

e) dręczyć zwierzęta lub obchodzić się z nimi okrutnie, trzymać je związane bez potrzeby,

f) krany wodociągowe pozostawiać niezamknięte,

g) otwierać siatki otworów kanalizacyjnych lub otwierać czy zamykać kontakty światła elektrycznego,

h) wieszać lub kłaść ubrania lub przebierać się w halach ubojowych, szlamiarniach i wogóle poza miejscami do tego przeznaczonymi,

i) wjeżdżać lub wprowadzać wozy do budynków Rzeźni,

j) jeździć w obrębie Rzeźni inaczej niż stępą,

k) ustawiać zwierzęta w Rzeźni lub wozy poza miejscami do tego przeznaczonymi,

l) zostawiać zaprzęgi bez dozoru,

ł) tamować ruch swobodny w miejscach przejść i przejazdów,

m) robić jakiekolwiek napisy, znaki, nacięcia i t. p. na ścianach i drzwiach, wogóle w jakikolwiek sposób uszkadzać lub niszczyć majątek, urządzenie i przybory Rzeźni,

n) palić tytoń we wszystkich ubikacjach Rzeźni z wyjątkiem herbaciarni i podwórza jak również zapalanie ognia we wszelkich budynkach Rzeźni za wyjątkiem miejsc przeznaczonych do opalania wieprzy, oparzania wieprzy i w szlamiarni,

o) na terenie Rzeźni grać w karty lub uprawiać jakiekolwiek inne gry hazardowe, lub towarzyskie, jak również przynosić ze sobą lub pić napoje wyskokowe, jako też wchodzić do Rzeźni i przebywać w niej w stanie nietrzeźwym,

p) wchodzić do ubikacji Rzeźni, do której wejście jest wzbronione,

r) przechodzić przez ogrodzenie Rzeźni, oraz przerzucać lub podawać przez nie mięso lub jakiekolwiek przedmioty,

s) przytrzymywać w szatniach jakiekolwiek produkty uboju,

t) wywozić, względnie wynosić z Rzeźni sztuki zwierząt, ich części lub organy wewnętrzne, nieopatrzane przez dozór weterynaryjny w znaki dokonanych oględzin, jako też niedokładnie oczyszczone żołądki, nieszlamowane jelita, wyporki, organy płciowe i zajęte urzędowo mięso.

C z ę ś ć I I I - A.

Uboj zwierząt rytualny.

§ 43. Poddać zwierzęta ubojowi rytualnemu mogą tylko osoby, mające odpowiednie zezwolenie na sprzedaż mięsa z uboju rytualnego lub przetworów tego mięsa.

§ 44. Przed dopuszczeniem zwierząt do uboju rytualnego lekarz weterynaryjny oznacza każdorazowo na pozwoleniach wagę zwierząt dopuszczonych do uboju.

§ 45. Posiadacze koncesyj na ubój rytualny obowiązani są pozwoleń te okazywać odnośnie-

mu lekarzowi weterynaryjnemu, celem wpisania wagi zwierząt dopuszczonych do uboju.

§ 46. Uboj rytualny zwierząt w Rzeźni Miejskiej dozwolony jest w tym samym czasie co i zwykły, w halach ubojowych, specjalnie przeznaczonych do tego celu przez Dyrektora Rzeźni.

§ 47. Uboj rytualny zwierząt w innych halach, poza wskazanymi przez Dyrektora Rzeźni, jest zabroniony.

§ 48. Przy czynnościach przygotowawczych do uboju rytualnego bez ogłuszenia lub innego sposobu pozbawiania zwierząt przytomności należy przestrzegać warunków następujących:

a) wprowadzanie zwierząt na miejsce uboju powinno nastąpić dopiero wówczas, gdy rzeźnik rytualny znajduje się na miejscu uboju z przygotowanymi narzędziami,

b) pętanie i kładzenie zwierzęcia do uboju może być wykonane tylko przez odpowiednio wyszkolone osoby, czynności te powinny być wykonywane sprawnie i szybko z największym oszczędzaniem zwierzęcia, kładzenie zwierzęcia dużego oprócz cieląt powinno odbywać się za pomocą specjalnych przyrządów do kładzenia, umożliwiających jaknajmniej boleśne doprowadzenie zwierząt do pozycji, wymaganej przy krwawieniu rytualnym. W tym celu winien być używany tak zwany aparat „Weinberga“ lub t. zw. „potrójna pętla“.

Dopuszczalne jest również kładzenie zwierząt bez takich przyrządów, jednakże pod warunkiem zabezpieczenia biodra zwierzęcia zapomocą materaca dostatecznie miękkiego i grubego, dającego się łatwo i szybko nakładać i zdejmować. Materac ten winien być nazewnątrz obszyty materiałem, nadającym się do dokładnego i szybkiego oczyszczania,

c) powrozy używane do pętania powinny być odpowiednio mocne i tak zadzierzgnięte, lub związane, aby zerwanie ich lub oswobodzenie się z nich zwierzęcia było uniemożliwione.

d) unieruchomienie głowy powinno być dokonywane przez osoby posiadające odpowiednią siłę fizyczną.

§ 49. Rytualne wykrwawienie (rytualne zarzynanie) może być dokonywane przez osoby w wieku powyżej lat 18, posiadające zezwolenie Dyrektora Rzeźni.

O ile ustawy państwowe przewidują w zadaniach gminy wyznaniowej obowiązek troszczenia się o dostarczenie swym członkom mięsa z uboju rytualnego, wymagane są od osoby dokonywującej rytualnego wykrwawienia (zarzynania) poza zezwoleniem Dyrektora Rzeźni:

a) pisemna zgoda właściwej władzy wyznaniowej, danej gminy wyznaniowej,

b) stwierdzenia przez zarząd danej gminy wyznaniowej, że osoba ta znajduje się na etacie gminy w charakterze rytualnego rzeźnika, lub że wspomniany zarząd nie sprzeciwia się wykonywaniu przez tę osobę rytualnego wykrwawienia (zarzynania).

UWAGA: Rzeźnicy rytualni i ich pomocnicy winni w czasie pracy mieć na sobie conajmniej do kolan fartuchy z rękawami.

§ 50. Przy rytualnych oględzinach zabrania się zwilżać płuca śliną i nadymać ustami, oraz nadymać mięsa, celem nadania mu lepszego wyglądu. Należy zaś używać czystej wody i pompki, w przeciwnym razie płuca i mięso będą niszczone w myśl § 25 poz. 16 rozp. Min. Rol. z dnia 29 I. 1929 r.

§ 51. Mięso pochodzące z rytualnego uboju powinno być oznakowane, poza oznaczeniem go w myśl przepisów ogólnych, jeszcze w sposób podany w § 8 Rozp. Min. Przemysłu i Handlu z dn. 5 IX. 1936 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 70, poz. 505), a mianowicie mięso: (oprócz drobiu) pochodzące z uboju rytualnego powinno być oznakowane przez organ urzędowego badania zwierząt rzeźnych i mięsa pieczęcią okrągłą w kształcie obracającego się w około swej osi wałka o obwodzie 21 cm. i szerokości 4 cm. Przyrząd powinien dawać odciski w kształcie prostokąta o długości 13 cm. i szerokości 4 cm. Wewnątrz prostokąta powinien znajdować się napis: „Uboj rytualny“. Pomiedzy poszczególnymi prostokątami winne być przerwy długości 8 cm.

Do odcisków pieczęci używać należy farby fioletowej, nieszkodliwej dla zdrowia i trwałej.

Szeregi odcisków pieczęci powinny biec w następujących kierunkach:

A. Na mięsie bydła rogatego, oprócz cieląt:

1. na stronie zewnętrznej każdej połowy tuszy:

- a) pierwszy szereg odcisków pieczęci od stawu skokowego do stawu kolanowego, następnie ponad wyrostek kości siedzeniowej do guza biodrowego, wreszcie równolegle do linii grzbietu i górnej linii szyi w odległości od nich ok. 20 cm. aż do przekroju szyi,

- b) drugi szereg odcisków pieczęci około 20 cm. poniżej pierwszego szeregu, poczynając od kolanu do stawu barkowego, stąd zaś po zewnętrznej powierzchni kończymy przedniej do stawu napięstkowego,

- c) trzeci szereg około 15—20 cm. poniżej drugiego szeregu, poczynając od fałdu pachwinowego aż do pierwszego zębra.

2. Na stronie wewnętrznej każdej połowy tuszy:

- a) od stawu skokowego do brzegu przecięcia kości miednicowej,

- b) od środka łuku kości biodrowej przez tłuszcz nerkowy, a stąd przez środek powierzchni klatki piersiowej do pierwszego zębra, wreszcie przez mięśnie szyi aż do przekroju szyi.

3. Na głowie po obu stronach:

Od tylnego brzegu dolnej szczęki przez zewnętrzne mięśnie żuchwy ukośnie aż do otworu nosa.

B. Na mięsie cieląt, owiec i kóz:

1. Na stronie zewnętrznej każdej połowy tuszy:

- a) pierwszy szereg odcisków pieczęci, jak przy mięsie bydła rogatego, z tą różnicą, że odległość od linii grzbietu i górnej linii szyi powinna wynosić ok. 10 cm.,

- b) drugi szereg — jak przy mięsie bydła rogatego z tą różnicą, że odległość od pierwszego szeregu powinna być odpowiednio zmniejszona,

- c) trzeci szereg — od fałdu pachwinowego do górnego brzegu kości łokciowej.

2. Na głowie — jak p. A. 3.

C. Na mięsie cieląt i owiec w skórach:

1. Na stronie zewnętrznej i powierzchni mostka każdej połowy tuszy przynajmniej po jednej odbicie pieczęci z pełnym napisem.

2. Na stronie wewnętrznej każdej połowy tuszy — od stawu skokowego do spojenia kości miednicowej, następnie obok tłuszczu nerkowego i nerki przez środek powierzchni przepony.

C z ę ś ć I V.

Wozy do przewożenia mięsa.

§ 52. Przewożenie mięsa powinno odbywać się wyłącznie w specjalnych wozach jednolitego typu, ustalonego przez Zarząd Miejski.

§ 53. Wozy winne być kryte, z twardego niesmolistego drzewa, wewnątrz pokostowane, z zewnątrz wymalowane olejną farbą i posiadać siedzenie dla woźnicy i robotnika. Konie używane do wozów winne być silne i zdrowe.

§ 54. Przewożenie skór i cieląt bitych w skórkach nie może się odbywać w wozach wraz z mięsem innego rodzaju zwierząt.

UWAGA: mięso z uboju rytualnego ma być przewożone w osobnych wozach z odpowiednim napisem.

§ 55. Robotnicy przy ładowaniu i wyładowaniu winni być ubrani w czyste bluzy z rękawami.

§ 56. Wozy do przewożenia mięsa mogą być utrzymywane przez samych rzeźników, związki lub osoby prywatne.

§ 57. Właściciele wozów (rzeźnicy, związki i osoby prywatne) winni raz na kwartał przedstawić wozy do oględzin sanitarno-technicznych komisji, wyznaczonej przez Zarząd Miejski, która sprawdza stan wozów i wydaje pozwolenia na prawo jazdy i przewozu mięsa z oznaczeniem imienia i nazwiska właściciela, oraz numer wozu.

§ 58. Wymienione w powyższym artykule pozwolenia winne być przedstawione na żądanie organów służby sanitarno-weterynaryjnej. Odpowiedni Nr. pozwolenia jak również imię i nazwisko właściciela, winne być oznaczone na wozie.

§ 59. Wozy nieodpowiadające wymaganiom powyższym nie mogą być używane do przewozu mięsa.

§ 60. Miejsce postoju w Rzeźni wozów do przewożenia mięsa wyznacza Dyrektor Rzeźni.

§ 61. Wywożenie z Rzeźni, jako też wszelki transport (oddawanie, przyjmowanie i wykonywanie transportu) poza obręb Rzeźni tusz mięsnych, surowych, dzielonych inaczej niż na podłużne połowy jest zabronione.

C z ę ś ć V.

Postanowienia ogólne.

§ 62. Osobom dopuszczającym się czynów sprzecznych z wymaganiami regulaminu niniejszego, utrudniającym pracę lub naruszającym porządek i spokój Rzeźni, może być wzbroniony wstęp do Rzeźni przez Dyrektora Rzeźni na przeciąg do 15 dni, zaś przez Zarząd Miejski do 6-ciu miesięcy.

Zarząd Miejski może w wyjątkowych wypadkach cofnąć legitymację wstępu do Rzeźni.

§ 63. We wszystkich sprawach nieobietnych niniejszym regulaminem decyduje Dyrektor Rzeźni, względnie Zarząd Miejski.

§ 64. Odwołanie od zarządzeń Dyrektora Rzeźni Miejskiej winne być składane w terminie 14-dniowym od daty zarządzenia do Zarządu Miejskiego w Wilnie, z wyjątkiem odwołań w sprawach kwalifikacji mięsa, które to odwołania winne być kierowane do Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Rolnictwa i Reform Rolnych—Inspektor Weterynarii) w myśl § 15 Rozp. Min. Roln. i Reform Rolnych z dn. 31.XII 1928 r., wydanego w porozumieniu z Min. Spraw Wewnętrznych o obwodach urzędowego badania i postępowania w związku z badaniem zwierząt rzeźnych i mięsa (Dz. U. R. P. Nr 3 z r. 1929, poz. 31).

§ 65. Nadzór nad ścisłym wykonaniem regulaminu niniejszego poleca się Dyrektorowi Rzeźni i miejskim lekarzom weterynaryjnym.

§ 66. Regulamin niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia go w Wileńskim Dzienniku Wojewódzkim.

Załącznik
do regulaminu porządkowego Rzeźni Miejskiej.

Instrukcja Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych

Nr. W. VII - 1/18

w sprawie zdejmowania, konserwowania i przechowywania skór.

1. Przy zdejmowaniu skóry, zwierzę winne być umieszczone na tak wysokim podkładzie, aby grzbietem nie dotykało podłogi. Skórę należy zdejmować powoli, uważnie, unikając nacięć. Gdzie tylko można stosować należy zamiast noży specjalne młody, lub inne nowoczesne przyrządy do zdejmowania skór.

2. Nie należy pozostawiać przy skórze ramię, warg, nozdrzy, rogów, części czaszki, wymion, kości ogonowej, kity ogonowej, mięsa, żył itp. części, uszy pozostają przy skórze.

3. Na każdą skórę niezwłocznie po jej zdjęciu ma być nałożona plomba, uwidoczniająca nazwę Rzeźni, w której zwierzę poddano ubojowi. Plombę nakłada się na ucho zwierzęcia.

4. Skóry po zdjęciu należy jaknajśpieszniej dostarczyć do magazynu, lub do solarni. Włoczenie skór po podłodze jest niedopuszczalne.

5. Solenie skór należy uskutecznić dopiero po zupełnym ich wychłodzeniu, nie później jednak niż w 3 do 6 godzin po ich zdjęciu.

Soli należy użyć 20—25% w stosunku do wagi skóry. Soli używanej już raz do solenia skór nie należy stosować ponownie. Grubsze części skóry, jak głowa i kark itp. winny być więcej zasolone, niż części cieńsze.

6. Zasolone skóry należy układać na drewnianych rusztowaniach wysokich co najmniej na 10 cm i tak, aby tworzący się roztwór soli mógł swobodnie odpływać. Skóry zasolone przechowywane dłużej niż trzy tygodnie, należy dosalać.

7. Podłoga pomieszczenia, w którym odbywa się ubój winna być nieprzepuszczalna i utrzymywana w należytej czystości. Pomieszczenia do solenia i magazynowania skór winny mieć gładkie, nieprzepuszczalne ściany, oraz gładką i nieprzepuszczalną podłogę, zaopatrzoną w ścieki. Konstrukcji żelaznych należy unikać. W pomieszczeniach do solenia skór nie należy przechowywać soli.

Zbiorniki do odprowadzenia odpływów winny być nieprzepuszczalne i zamknięte.

8. Suszenie skór winno odbywać się w miejscach zabezpieczonych od słońca. Skóra winna być rozwieszona, aby powietrze miało do niej dostęp z każdej strony.

Wysuszone skóry należy przechowywać w miejscu suchym i przewiewnym, zabezpieczonym od moli i trzapać je co najmniej raz na dwa tygodnie.

15.

W Y C I A G

ze statutu Komunalnej Kasy Oszczędności powiatu dziśnieńskiego w Głębokiem

uchwalonego przez Dziśnieńską Radę Powiatową w Głębokiem w dniu 4 września 1937 roku, zatwierdzonego decyzją Związku Komunalnych Kas Oszczędności w Warszawie z dnia 16 listopada 1937 r. Nr. 37/S/37 w związku z przepisami art. 7 i 89 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. o komunalnych kasach oszczędności (Dz. Ust. R. P. Nr. 95, poz. 860) oraz na podstawie § 4 ustęp (1) punkt 1 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 8 lipca 1936 r., wydanego w porozumieniu z Ministerstwem Spraw Wewnętrznych o związkach komunalnych kas oszczędności (Dz. Ust. R. P. Nr. 56, poz. 410) w brzmieniu ustalonym w § 52 rozporządzenia Ministrów: Skarbu, Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości z dnia 16 marca 1937 r. o K. K. O. (Dz. Ust. R. P. Nr. 25, poz. 173).

Na oryginale decyzji Związku Komunalnych Kas Oszczędności w Warszawie, zatwierdzającej statut, figurują podpisy: Prezesa Związku Zygmunta Chudzyńskiego i Dyrektora Związku Józefa Rożkowskiego.

I. ORGANIZACJA KASY.

A.

Firma, siedziba, terytorialny zakres działania, cel Kasy, odpowiedzialność związku założycielskiego za zobowiązania Kasy oraz przepisy ogólne.

§ 1, ust. 1.

Statutem niniejszym rządzi się Komunalna Kasa Oszczędności powiatu Dziśnieńskiego w Głębokiem, założona pod powyższą firmą przez Dziśnieński powiatowy

Związek Samorządowy w roku 1928, a działająca do dnia wejścia w życie statutu niniejszego pod tą samą nazwą na zasadzie statutu zatwierdzonego przez Wojewodę Wileńskiego z dnia 4 lutego 1929 r. za L-III-355/s. o. a opublikowanego w Wileńskim Dzienniku Wojewódzkim z dn. 18 maja 1929 r. Nr. 5, poz. 552.

§ 3.

Terytorialny zakres działania Kasy Oszczędności obejmuje, jeżeli chodzi o obowiązek przyjmowania wkładów oszczędnościowych, obszar powiatu dziśnieńskiego oraz obszar, na którym działają oddziały lub zbiornice Kasy.

§ 5.

Siedzibą Kasy jest miasto Głębokie.

§ 6.

Kasa używa pieczęci owalnej, zawierającej herb Dziśnieńskiego Powiatowego Związku Samorządowego.

W otoku herbu mieści się nazwa Kasy, ustalona w § 1 statutu niniejszego.

Do czasu ustalenia herbu Dziśnieńskiego Powiatowego Związku Samorządowego Kasa używa pieczęci bez herbu.

§ 7.

Zadaniem Kasy jest rozwijanie w najszerszych warstwach ludności zmysłu oszczędnościowego, ułatwianie gromadzenia oszczędności, gospodarowanie nimi w sposób zapewniający całkowicie bezpieczeństwo złożonego kapitału i słusne odsetki, oraz popieranie produkcji przez udzielanie kredytu najszerszym warstwom społecznym.

§ 8.

Dziśnieński Powiatowy Związek Samorządowy, jako związek założycielski Kasy, ponosi wobec osób trzecich odpowiedzialność jako poręczyciel za wszelkie zobowiązania Kasy.

§ 9.

Kapitał zakładowy Kasy wynosi 50.000 złotych.

§ 10.

Ogłoszenia Kasy powinny być wywieszane na widok publiczny przez co najmniej 14 dni w lokalu Kasy, jej oddziałów, zbiornic, kantorów wymiany i zakładów zastawniczych (lombardów) oraz w lokalu urzędowym Dziśnieńskiego Powiatowego Związku Samorządowego.

B.

ORGANA KASY I ICH KOMPETENCJE.

§ 13.

Organami Kasy są:

- 1) Rada Kasy jako organ stanowiący,
- 2) Dyrekcja Kasy jako organ zarządzający i wykonawczy,
- 3) Komisja Rewizyjna jako organ kontrolujący.

RADA KASY.

§ 14, ust. 1.

Rada Kasy jest ciałem kolegiatnym, składającym się z przewodniczącego i sześciu członków wybieranych na lat 3 przez Radę Powiatową Dziśnieńskiego Powiatowego Związku Samorządowego.

Równocześnie z wyborem członków Rady — Rada Powiatowa wybiera na okres 3-letni po jednym zastępcy każdego członka Rady.

DYREKCJA KASY.

§ 20, ust. 1, 2, 3 i 4.

Dyrekcja Kasy jest organem kolegiatnym, składającym się z trzech członków.

W skład Dyrekcji wchodzi dyrektor zarządzający, jego zastępca oraz 1 członek Dyrekcji.

Dyrektor Zarządzający i jego zastępca powinni być stale zatrudnieni w Kasie i posiadać kwalifikacje, przewidziane w § 10, ust. (2) rozporządzenia Ministrów: Skarbu, Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości z dnia 16 marca 1937 r. o komunalnych kasach oszczędności (Dz. U. R. P. Nr. 25, poz. 173).

Dyrektora zarządzającego, jego zastępcę oraz członka Dyrekcji powołuje i odwołuje Rada Kasy. Wybór i odwołanie Dyrektora zarządzającego podlega zatwierdzeniu przez władzę nadzorczą.

§ 22.

Dokumenty, mocą których Kasa zaciąga zobowiązania wobec osób trzecich oraz pełnomocnictwa, upoważniające do zaciągania takich zobowiązań i do działania w imieniu Kasy, powinny być zaopatrzone pieczęcią Kasy i podpisane przez dwie osoby, wchodzące w skład Dyrekcji lub przez osoby, upoważnione do podpisywania za Kasę; koniecznym jest jednak zawsze podpis dyrektora zarządzającego lub podpis jego zastępcy w przypadkach określonych w § 21, ust. 3 statutu niniejszego.

KOMISJA REWIZYJNA.

§ 24, ust. 1 i 2.

Dziśnieński Powiatowy Związek Samorządowy sprawuje kontrolę nad Kasą za pośrednictwem Komisji Rewizyjnej.

Komisja Rewizyjna jest organem kolegiatnym, składającym się z trzech członków oraz z dwóch zastępców wybieranych przez Radę Powiatową na jeden rok spośród lub spoza grona osób, wchodzących w skład organów ustrojowych Dziśnieńskiego Powiatowego Związku Samorządowego.

II. ZAKRES DZIAŁANIA KASY OSZCZĘDNOŚCI.

§ 32.

Kasa uprawniona jest do wykonywania tylko tych czynności, które są wymienione w statucie niniejszym lub na które uzyskała zezwolenie Ministra Skarbu.

§ 33.

Do zakresu czynności Kasy należy:

- 1) przyjmowanie w ramach przepisów zawartych w §§ 38—54 statutu niniejszego — na książeczki oszczędnościowe terminowych i bezterminowych wkładów oszczędnościowych;
- 2) przyjmowanie na imienne książeczki wkładowe lokat, w szczególności lokat instytucji finansowych i ubezpieczeniowych;
- 3) otwieranie i prowadzenie rachunków bieżących o saldach kredytowych;
- 4) udzielanie pożyczek za zabezpieczeniem hipotecznym;
- 5) udzielanie pożyczek wekslowych i na skrypty dłużne z podpisami na wekslu lub skrypcie co najmniej trzech osób majątkowo odpowiedzialnych, przy czym warunek ten nie dotyczy pożyczek udzielanych osobom prawa publicznego;

6) udzielanie pożyczek pod zastaw:

a) książeczek oszczędnościowych, wystawionych przez komunalne kasy oszczędności, Pocztową Kasę Oszczędności, banki państwowe i komunalne i Galicyjską Kasę Oszczędności;

b) papierów wartościowych, posiadających ubezpieczenie prawne (pupilarne) i akcji Banku Polskiego do wysokości 75% wartości giełdowej lub targowej, nie wyżej jednak ich wartości imiennej;

7) udzielanie kredytów w rachunkach bieżących, zabezpieczonych hipotecznie, papierami wartościowymi, bądź też w inny sposób, ustalony w regulaminie, o którym mowa w § 37 statutu;

8) dyskontowanie weksli, posiadających charakter krótkoterminowy i pochodzących z obrotu gospodarczego oraz zaoptrzonej co najmniej w dwa podpisy osób odpowiedzialnych majątkowo;

9) dyskontowanie nie wcześniej, jak na sześć miesięcy przed terminem płatności wypowiedzianych lub wylosowanych papierów procentowych, wymienionych wyżej w p. 6 § niniejszego, oraz kuponów od tych papierów;

10) załatwianie na zlecenie i rachunek osób trzecich inkasa weksli i innych dokumentów;

11) kupno i sprzedaż na rachunek osób trzecich papierów wartościowych, przy czym kupna dokonywa się po złożeniu potrzebnej gotówki, a sprzedaży po dostarczeniu papierów wartościowych;

12) kupno i sprzedaż na rachunek własny papierów o stałym oprocentowaniu, posiadających ubezpieczenie prawne (pupilarne), akcji Banku Polskiego oraz akcji i udziałów banków komunalnych;

13) redyskontowanie posiadanych przez Kasę weksli w państwowych i komunalnych instytucjach finansowych, oraz w Banku Polskim;

14) zastawianie własnych papierów wartościowych i własnych wierzytelności hipotecznych;

15) zaciąganie pożyczek po uzyskaniu zezwolenia Władzy Nadzorczej;

16) umieszczanie wolnej gotówki:

a) w bankach państwowych i komunalnych, w Banku Polskim, w Pocztowej Kasie Oszczędności, tudzież w Galicyjskiej Kasie Oszczędności oraz w Komunalnych kasach oszczędności za zgodą Związku Kas Oszczędności;

b) w biletach i bonach skarbowych oraz w asygnatach kasowych Banku Gospodarstwa Krajowego;

17) nabywanie i budowanie nieruchomości za zezwoleniem Władzy Nadzorczej dla własnego użytku z funduszu zasobowego i o szczególnym przeznaczeniu oraz z funduszu emerytalnego;

18) nabywanie nieruchomości w postępowaniu egzekucyjnym w poszukiwaniu pretensyj Kasy, oraz sprzedaż tych nieruchomości;

19) dokonywanie przekazów i przelewów krajowych oraz wystawianie przekazów i akredytyw na instytucje kredytowe, w których komunalnym kasom oszczędności wolno lokować fundusze, w granicach posiadanych przez klienta w Kasie funduszy;

20) przyjmowanie na przechowanie papierów wartościowych i innych walorów;

21) wynajmowanie schowków w skarbcu lub w szafach bezpieczeństwa;

22) nabywanie wierzytelności hipotecznych, zabezpieczonych w sposób określony w § 34 statutu niniejszego, oraz pozbywanie własnych wierzytelności hipotecznych.

III. MAJĄTEK I FUNDUSZE KASY.

§ 55.

Majątek Kasy stanowią wszystkie należące do niej, jako osoby prawnej, nieruchomości, ruchomości oraz fundusze i prawa.

Majątek Kasy tworzy całość odrębną od majątku Dziśnieńskiego Powiatowego Związku Samorządowego i jest osobno administrowany.

VII. WŁADZA NADZORCZA.

§ 71, ust. 1 i 2.

Nadzór państwowy nad Kasą sprawuje Min. Skarbu, działający w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

W granicach zleconych w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 8 lipca 1936 r., wydanym w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych o Związkach Komunalnych *Kas Oszczędności (Dz. Ust. R. P. Nr. 56, poz. 410) bezpośredni nadzór nad Kasą sprawuje Związek Kas Oszczędności.

16.

SPROSTOWANIE

Na podstawie art. 38 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. (Dz. URP Nr. 11, poz. 86) oraz § 5 rozp. Rady Ministrów z dnia 5 lipca 1928 r. (Dz. URP Nr. 72, poz. 648) prostuje się następujące błędy w obwieszczeniu Urzędu Wojewódzkiego Wileńskiego o ustaleniu tytułów własności w związku ze scaleniem gruntów, ogłoszonym w Wileńskim Dzienniku Wojewódzkim Nr. 1 z dnia 11 stycznia 1937 r.

a) poz. 10 na str. 10 zamiast mylnie wydrukowanego „Józef, Adam i Maria Żelubowscy” winno być: „Józef, Adolf i Maria Żelubowscy”.

b) opuszczono pkt. 19, a mianowicie: „Kuczyński Antoni dz. dz. 8 i 25 o obszarze 9.2977 ha i 0.7186 ha razem 10.0163 ha”.

Za Wojewodę

(—) Dr Józef Farbotko
Kierownik Oddziału

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

OGŁOSZENIA

o poszukiwaniu osób zaginionych.

1) Sanderski Franciszek, syn Franciszka, umysłowy chory, zam. w kol. Łapczyzna-Wola, w dniu 30 września 1937 r. wydal się z domu rodziców, w niewiadomym kierunku. Rysopis: lat 25, wzrost średni, twarz owalna, włosy blond, oczy siwe.

O ustaleniu miejsca pobytu w/w należy zawiadomić Starostwo Powiatowe w Włoszczowie.

2) Zwierzana Barbara poszukiwana jest przez Urząd Wojewódzki we Lwowie, w związku z rejestracją jej nieślubnej córki Elli Elzy z Niemiec.

3) Kowalski Arkadiusz, s. Michała, lat 11, uczeń szkoły powszechnej w Łachwie, w dniu 1 listopada 1937 r. wydal się z domu w niewiadomym kierunku. Rysopis: wzrost mały, blondyn, oczy niebieskie, twarz owalna.

O ustaleniu miejsca pobytu w/w należy zawiadomić Starostwo Powiatowe w Łunińcu.

4) Granicówna Juliana, ur. w 1904 r. w Swarconowie, pow. lubawskiego, pozostawiła w gminie Krotoszyny, pow. lubawskiego swe nieślubne dziecko bez opieki i w celu uchylenia się od utrzymania dziecka, zmienia stale swe miejsce zamieszkania.

O ustaleniu miejsca pobytu w/w należy zawiadomić Starostwo Powiatowe w Nowym Mieście Lubawskim.

5) Przez organa policji państwowej w Brodach został zatrzymany umysłowo chory: wzrost średni, twarz pociągła, nos mały, oczy czarne, brwi krzaczaste, twarz nieogolona, broda i wąsy czarne, na wysokości lewego oka na skroni narodził wielkości jaja kurzego, u prawej ręki brak dwu palców (kciuka i wskazującego).

O ustaleniu miejsca pochodzenia w/w należy zawiadomić Urząd Wojewódzki w Tarnopolu.

Odwołuje się poszukiwania:

1) Rybaka Zygmunta (Dz. Woj. Nr. 12, poz. 8).

2) Szweida Władysława (Dz. Woj. Nr. 14, poz. 4).

3) Zasadzkiego Marcina (Dz. oj. Nr. 13, poz. 1).

OGŁOSZENIA

o zagubieniu pieczęci urzędowych i odznak

1) Rejonowy lekarz weterynarii, zamieszkały w Uniejowie, pow. tureckiego, wojew. łódzkiego, zagubił pieczęć okrągłą metalową z napisem „Niewiesz pow. Turek lek. wet.”.

2) Sołtys wsi Derewek, pow. koszyrskiego, zagubił odznakę służbową-metalową z napisem „Sołtys”.

W wypadku odnalezienia w/w pieczęci lub odznaki należy zawiadomić właściwe terytorialne Starostwa Powiatowe.

3) Wobec odnalezienia odznaki służbowej zagubionej przez sołtysa gromady Kostycze, anuluje się ogłoszenie zamieszczone w powyższej sprawie w Dzienniku Wojewódzkim Nr. 14 z dnia 6 grudnia 1937 r. na str. 306, poz. 4.

OGŁOSZENIE

o unieważnieniu zagubionych blocek doraźnych nakazów karnych.

Posterunek P. P. w Głębokiem zagubił blockę Nr. 705 doraźnych nakazów karnych, z 18 dwuzłotowymi, nieużytkimi blankietami, od Nr. 8 do 25.

Blockę ten niniejszym unieważnia się.

Lista ofiarodawców zakładów wytwarzających energię elektryczną na Fundusz Obrony Narodowej.

1. B-cia A. i D. Strugacz — 500 zł.
2. B-cia M. i Ch. Frydlender, Ch. Galperyn i M. Szmuklier — 20 zł.
3. Sp. Taubman, Kowieński i Rywosz — 15 zł.

OGŁOSZENIA

o zagubieniu dokumentów.

A) w Wilnie.

1. Aleksander Dobrowolski — Antokolska 33. Zgub. książeczkę wojskową i kartę mobilizacyjną wyd. przez PKU Wilno—Miasto.

2. Jan Pugowski — Kopanica 14—7. Zgub. legitymację Nr. 5528730 wyd. przez Ubezpieczalnię Społeczną w Wilnie.

3. Waclaw Chirkowski — Stefańska 29—4. Zgub. książeczkę inwalidzką Nr. 68/35 wyd. przez Star. Powiatowe w Wilnie.

4. Cezaryj Więncius — Legionowa 22—1. Zgub. dowód osobisty Nr. A/213 wyd. przez Zarząd Gminy w Olkienikach.

5. Józef Dyla — Jelenia 15—1. Zgub. dowód osobisty Nr. 15231 wyd. przez Komisarza Rządu w Wilnie 1923 r.

6. Wiktoria Maciejowska — Filarecka 3—1. Zgub. dowód osobisty Nr. 488 wyd. przez Star. Powiatowe w Głębokiem.

7. Henryka Laknerowa — Zawalna 3—3. Zgub. dowód osobisty Nr. 698 wyd. przez Star. Powiatowe w Wilnie.

8. Mojżesz Deul — Teatralna 2-a/2. Zgub. dowód osobisty Nr. 8774 wyd. przez Zarząd Miejski w Wilnie.

9. Romuald Ryl — Wileńska 25—28. Zgub. numer tylny samochodu Nr. 90180 wyd. przez Referat Samochodowy przy Urzędzie Wojewódzkim w Wilnie.

10. Piotr Zaborowski — Antokolska 58—15. Zgub. książeczkę wojskową.

11. Adam Wańkowicz — Beliny 16—6. Zgub. książeczkę wojskową i kartę mobilizacyjną wyd. przez PKU Wilno—Miasto.

12. Rajca Lazarew — Stefańska 25—28. Zgub. legitymację szkolną Nr. 57 wyd. przez Szkołę Powszechną Nr. 38 w Wilnie.

13. Edward Krasowski — Lwowska 30—6. Zgub. książeczkę wojskową wyd. przez PKU Wilno—Miasto.

14. Aleksander Samoluk — Mickiewicza 22—8. Zgub. kartę rzemieślniczą wyd. przez Wydział Przemysłowy przy Zarządzie Miejskim w Wilnie.

15. Abram-Iser Joskowicz — Zawalna 31—13. Zgub. akt uznania obywatelstwa Nr. 20533 wyd. przez Star. Grodzkie w Wilnie.

16. Mojżesz Miedźwiedź — Garbarska 13—4. Zgub. dowód osobisty Nr. 4247/307 wyd. przez Komisarza Rządu w Wilnie.

17. Wiktoria Śmiałkowska — Zamkowa 26—6. Spal. dowód osobisty Nr. 13055/16651 wyd. przez Komisarza Rządu m. Wilna.

18. Mariana Tawszuńska — Rudnicka 17—3. Zgub. koncesję na sprzedaż drobiu z uboju rytualnego Nr. 113 wyd. przez Wydział Przemysłowy przy Urzędzie Wojewódzkim w Wilnie.

19. Stanisław Jastrzębski — Lwowska 27—1. Zgub. książeczkę wojskową wyd. przez PKU Wilno—Miasto.

20. Władysław Lachowicz — Obozowa 42—5. Zgub. książeczkę wojskową wyd. przez PKU Wilno—Miasto.

21. Alfons Urbanowicz — Chełmska 7a/4. Skradz. książeczkę wojskową wyd. przez PKU Wilno—Miasto.

22. Michał Nowicki — Połocka 4. Zgub. dowód osobisty wyd. przez Zarząd Gminy Gudzievicze, pow. grodzieński.

23. Stanisław Jackiewicz — Tatarska 16—4. Zgub. książeczkę wojskową oraz kartę mobilizacyjną wyd. przez PKU Wilno—Miasto oraz akt uznania obywatelstwa wyd. przez Star. Grodzkie w Wilnie.

24. Stefan Silnicki — Zarzecze 9—6. Zgub. książeczkę wojskową wyd. przez PKU Wilno—Miasto.

25. Dymitr Sawicz — Subocz 39—2. Zgub. książeczkę wojskową i kartę mobilizacyjną wyd. przez PKU Wilno—Miasto.

26. Józef Onusajtis — z/k Zdrojowy 6—2. Zgub. książeczkę wojskową i kartę mobilizacyjną wyd. przez PKU Wilno—Miasto.

B) poza Wilnem.

1. Jan Harlukowicz — Holszany. Zgub. dowód osobisty wyd. przez Zarząd Gminy w Holszanach.

2. Wincenty Karpowicz — w. Gałowszczyzna, gm. Turgiele. Zgub. książeczkę wojskową wyd. przez PKU Wilno—Powiat.

3. Aleksander Baliński — z. Sienkowszczyzna, gm. Podbrzezie. Zgub. dowód tożsamości konia ser. D Nr. 499826 wyst. przez Rejonowego Inspektora Koni w Wilnie.

4. Wacław Ignatowicz — w. Mamowo, gm. rudziska. Zgub. dowód osobisty Nr. 678 wyd. przez Zarząd Gminy w Rudziskach.

5. Bronisław Stefanowicz — z. Bobaniszki, gm. Worniany. Zgub. książeczkę wojskową wyd. przez PKU Wilno—Miasto.

6. Anna Obuchowicz — m. Dziewętnie, gm. Wojstom. Zgub. dowód tożsamości konia ser. D Nr. 804172 wyst. przez Rejonowego Inspektora Koni w Mołodecznie.

7. Józef Łukaszewicz — w. Krzyżówka, gm. Rudomino. Zgub. legitymację urzędniczą wyd. przez Dyрекcję Lasów Państwowych w Wilnie.

8. Lucjan Chmielewski — Oszmiana. Zgub. dowód tożsamości konia ser. F Nr. 484940 wyst. przez Rejonowego Inspektora Koni w Mołodecznie.

9. Julian Kamiński — folw. Wincentowo, gm. Ilia. Zgub. dowód tożsamości konia ser. E Nr. 776641 wyst. przez Rejonowego Inspektora Koni w Mołodecznie.

10. Bolesław Dziewiacień — w. Łokacze, gm. Wojstom. Zgub. dowód osobisty Nr. 226991/89 wyd. przez Zarząd Gminy w Wojstomiu.

11. Mikołaj Sielawko — w. Palki, gm. Wiazyń. Zgub. dowód tożsamości konia ser. E Nr. 789119 wyst. przez Rejonowego Inspektora Koni w Mołodecznie.

12. Antoni Kamyno — w. Łokacze, gm. Wojstom. Zgub. dowód tożsamości konia ser. F Nr. 570954 wyst. przez Rejonowego Inspektora Koni w Mołodecznie.

13. Aleksander Marciszonok — os. Stasino, gm. Wojstom. Zgub. dowód tożsamości konia ser. F Nr. 797561 wyst. przez Rejonowego Inspektora Koni w Mołodecznie.

14. Anna Bejnarówna — kol. Grytuny, p-ta Dryświaty. Zgub. paszport zagraniczny wyd. przez Star. Powiatowe w Brasławiu.

15. Michał Puczyński — Opsa. Zgub. dowód tożsamości konia ser. D Nr. 889453 wyst. przez Rejonowego Inspektora Koni w Postawach.

16. Franciszek Burłowicz — w. Jagiellowszczyzna, gm. polańska. Zgub. dowód tożsamości konia ser. A Nr. 494141 wyst. przez Rejonowego Inspektora Koni w Mołodecznie.

17. Ludwik Zawadzki — w. Koźliszki, obw. m. Oszmiany. Zgub. kartę mobilizacyjną wyd. przez PKU Wilno—Powiat.

18. Antoni Buławo — w. Pożemiszki, gm. Dukszty. Zgub. dowód osobisty Nr. 44 wyd. przez Zarząd Gminy Dukszty.

19. Edward Żukowski — w. Panasy, gm. Niemenczyn. Zgub. zaświadczenie wojskowe wyd. przez PKU Wilno—Powiat.

20. Jan Izoitko — kol. Łastówka, gm. Prozoroki. Zgub. książeczkę wojskową wyd. przez PKU Postawy.

21. Anisja Dajlidowicz — w. Dziedzino, gm. Dokszyce. Zgub. dowód osobisty Nr. 35 wyd. przez Zarząd Gminy w Dokszycach.

22. Bolesław Trejbszo — w. Marcebolino, gm. Opsa. Zgub. dowód tożsamości konia ser. D

Nr. 587465 wyst. przez Rejonowego Inspektora Koni w Postawach.

23. Antoni Jurszan — w. Ponizyski, gm. daugielska. Zgub. dowód osobisty Nr. 269 wyd. przez Zarząd Gminy Daugielskiej oraz książeczkę wojskową wyd. przez PKU Święciany.

24. Zyrosław Taukin — w. Puniszczce, gm. Jody. Spal. książeczkę wojskową wyd. przez PKU Święciany oraz dowód osobisty Nr. 12220 wyd. przez Star. Powiatowe w Brasławiu.

25. Zusman Lejzer — Dziewieniszki. Zgub. książeczkę wojskową wyd. przez PKU Wilno—Powiat.

26. Wacław Borkowski — w. Staniance, gm. Rymszany. Zgub. książeczkę wojskową wyd. przez PKU Święciany.

27. Stanisław Podmasko — w. Krakszle, gm. Orany. Zgub. rewolwer „browning” cal. 7.65 Nr. 181501.

28. Owsiej Sklut — Gródek. Zgub. dowód osobisty Nr. 1005 wyd. przez Star. Powiatowe w Mołodecznie oraz książeczkę wojskową wyd. przez PKU Wilejka.

29. Dawid Lejbiski — Święciany. Zgub. dowód osobisty wyd. przez Star. Powiatowe w Święcianach.

30. Monin Abram — Kraśne. Zgub. dowód osobisty wyd. przez Zarząd Gminy w Kraśnem oraz książeczkę wojskową wyd. przez PKU Wilejka.

31. Antoni Paszun — w. Madziuny, gm. święciańska. Zgub. paszport zagraniczny Nr. 2123 wyd. przez Star. Powiatowe w Święcianach.

32. Jermolaj Krywionok — w. Ławniki, gm. Plusy. Zgub. dowód osobisty wyd. przez Star. Powiatowe w Brasławiu.

33. Piotr Wasilewski — w. Girdziuny, gm. dziewieniska. Zgub. książeczkę wojskową wyd. przez PKU Wilno—Powiat.

34. Luba Zabielo — w. Biertowszczyzna, gm. N. Pohost. Zgub. paszport zagraniczny Nr. 902 wyd. przez Star. Powiatowe w Brasławiu.

35. Jan Puczkow — kol. Dziewierki, gm. N. Pohost. Zgub. książeczkę wojskową wyd. przez PKU Święciany.

36. Bazyl Bałysz — w. Hotkowicze, gm. Bienica. Zgub. dowód tożsamości konia Nr. 809888 wyst. przez Rejonowego Inspektora Koni w Mołodecznie.

37. Józef Czepulonis — w. Dawańcy, gm. Soleczniki. Zgub. dowód tożsamości konia ser. E Nr. 944552 wyst. przez Rejonowego Inspektora Koni w Wilnie.

38. Stanisław Zubrzowski — w. Wojtowo, p-ta Olkieni. Zgub. dowód tożsamości konia ser. F Nr. 705059 wyst. przez Rejonowego Inspektora Koni w Wilnie.

39. Antoni Rokicki — os. Słoboda, gm. Prozoroki. Zgub. dowód osobisty Nr. 274 wyd. przez Zarząd Gminy w Prozorokach.

40. Dominik Wirkowski — w. Miakczyły, gm. Dołhinów. Zgub. książeczkę wojskową wyd. przez PKU Wilejka.

41. Piotr Wysocki — Hermanowicze. Zgub. dowód tożsamości konia ser. D Nr. 544259 wyst.

przez Rejonowego Inspektora Koni w Postawach na imię Kazimierza Wysockiego.

42. Józef Błażewicz — w. Trubily, gm. Szumsk. Zgub. dowód tożsamości konia ser. D Nr. 509542 wyst. przez Rejonowego Inspektora Koni w Wilnie.

43. Piotr Gęgatek — os. Antonowo, gm. Postawy. Zgub. dowód tożsamości konia ser. D Nr. 590972 wyst. przez Rejonowego Inspektora Koni w Postawach.

44. Franciszek Kaczkan — w. Buciurmy, gm. kiemieliska. Zgub. dowód tożsamości konia ser. D Nr. 611933 wyst. przez Rejonowego Inspektora Koni w Wilnie.

45. Arseniusz Hopanionok — w. Krawerynowo, gm. Hermanowicze. Zgub. dowód tożsamości koni Nr. 535342 ser. D i Nr. 537349 wyst. przez Rejonowego Inspektora Koni w Postawach.

46. Józef Zubko — kol. Boiary, gm. Hermanowicze. Zgub. dowód tożsamości konia ser. D Nr. 543942 wyst. przez Rejonowego Inspektora Koni w Postawach.

47. Uliana Kondraszowa — w. Antonowa, gm. Chocieńczyce. Zgub. dowód osobisty wyd. przez Zarząd Gminy w Chocieńczycach.

48. Bazyl Kondraszow — w. Antonowa, gm. Chocieńczyce. Zgub. dowód osobisty wyd. przez Zarząd Gminy w Chocieńczycach.

49. Edward Kluczyński — Głębokie. Zgub. legitymację służbową Nr. 14/osob. wyd. przez Zarząd Miejski w Głębokiem.

50. Edmund Leszczyk — w. Czoszkowszczyzna, p-ta Łuczai. Zgub. dowód tożsamości konia ser. D Nr. 607066 wyst. przez Rejonowego Inspektora Koni w Postawach.

51. Monus Taję — Michaliszki. Zgub. dowód osobisty wyd. przez Zarząd Gminy w Olkieniach oraz zaświadczenie wojskowe wyd. przez PKU Wilno—Powiat.

52. Filip Narkiewicz — w. Michniewicze, gm. Kurzeniec. Zgub. dowód tożsamości konia ser. D Nr. 650711 wyd. przez Rejonowego Inspektora Koni w Mołodecznie.

53. Adolf Hryniewicz — w. Pożarnica, gm. Dołhinów. Zgub. dowód tożsamości konia Nr. 600431 wyst. przez Rejonowego Inspektora Koni w Mołodecznie.

54. Zofia Kudabo — w. Ferma, p-ta Rymszany. Zgub. paszport zagraniczny Nr. 1678 wyst. przez Star. Powiatowe w Brasławiu.

55. Józef Markiewicz — kol. Prudy, gm. kiemieliska. Zgub. dowód tożsamości konia ser. D Nr. 629634 wyst. przez Rejonowego Inspektora Koni w Wilnie.

56. Aleksander Adamowicz — w. Niebyszyno, gm. Dołhinów. Zgub. dowód osobisty Nr. 456 wyd. przez Zarząd Gminy w Dołhinowie.

57. Tomasz Woronko — w. Bubny, gm. Budslaw. Zgub. dowód tożsamości konia ser. D Nr. 632126 wyst. przez Rejonowego Inspektora Koni w Mołodecznie.

58. Kazimierz Bondoronok — w. Kurczyno, gm. Budslaw. Zgub. dowód tożsamości konia ser. D Nr. 632319 wyst. przez Rejonowego Inspektora Koni w Mołodecznie.

59. Wacław Maculewicz — w. Łuksza, p-ta Plusy. Zgub. legitymację nauczycielską Nr. 3308 wyd. przez Inspektorat Szkolny w Brasławiu.

60. Karol Szwajkowski — w. Pasieki, gm. Soleczniki. Zgub. dowód tożsamości konia ser. D Nr. 522819 wyst. przez Rejonowego Inspektora Koni w Wilnie.

61. Jan Jedziński — w. Dawciuny, gm. Kiemieliszki. Zgub. dowód tożsamości konia ser. E Nr. 790523 wyst. przez Rejonowego Inspektora Koni w Wilnie.

62. Bazył Burtowicz — kol. Polilejki, gm. Szarkowszczyzna. Zniszcz. książeczkę wojskową wyd. przez PKU Postawy.

63. Siemionow Cichoń — w. N. Siemieniszki, gm. Jody. Zgub. dowód tożsamości konia ser. D Nr. 567666 wyst. przez Rejonowego Inspektora Koni w Postawach.

64. Stanisław Kmito — w. Strzelcowo, gm. Łutki. Zgub. dowód tożsamości konia ser. D Nr. 541332 wyst. przez Rejonowego Inspektora Koni w Postawach.

WYDAWNICTWA

„Przewodnik dla sołtysów i radnych gromadzkich na rok 1938”. St. Podwiński i P. Typiak.

„Nakładem Związku Zawodowego Pracowników Samorządu Terytorialnego R. P. (Warszawa, Al. Jerozolimska 85) ukazał się V rocznik „Przewodnika dla sołtysów i radnych gromadzkich na rok 1938” w opracowaniu Stanisława Podwińskiego Naczelnika Wydziału Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Piotra Typiaka, Naczelnika Wydziału Stanisławowskiego Urzędu Wojewódzkiego

„Poradnik” zawiera szereg artykułów, przegląd najważniejszych obowiązków sołtysa, ustawę o szkolnictwie leśnym i polnym, poradnik w sprawach gromadzkich, statystykę oraz dział kalendarzowy (terminy czynności sołtysów) i informacyjny.

Wydawnictwo zaleca się do użytku związków samorządowych.

Uwaga: cena 80 gr.”

Adres Redakcji i Administracji: Wilno, Urząd Wojewódzki ul. Magdaleny Nr. 2, tel. 9. Administracja czynna codziennie z wyjątkiem dni świątecznych od godz. 10 do 12.

Administracja przyjmuje ogłoszenia do „Dziennika Wojewódzkiego” od instytucji społecznych i użyteczności publicznej, od osób zaś prywatnych tylko takie, które wynikają ze stosunku do władz rządowych i wymienionych instytucji.

Prenumeratę i opłatę za ogłoszenia należy wpłacać na konto czekowe w Pocztowej Kasie Oszczędności w Wilnie **Nr. 703.006** „Administracji Wileńskiego Dziennika Wojewódzkiego”.

Prenumerata wynosi: roczna—18 zł., półroczna—9 zł., kwartalna—4 zł. 50 gr.

Cena ogłoszeń: ogłoszenie o zagubieniu jednego dokumentu wraz z numerem dowodowym zł. 4, za każdy następny dokument — zł. 1.50, ogłoszenia o zagubieniu dowodów tożsamości koni wraz z numerem dowodowym—zł. 2.50, ogłoszenia w sprawie osób zaginionych i wezwania spadkobierców wraz z numerem dowodowym—zł. 12, ogłoszenia za wiersz milimetryjny jednoszpaltowy wraz z numerem dowodowym 40 gr.

ZAKŁ. GRAF. „ZNICZ”, WILNO, BISKUPA BANDURSKIEGO 4. TEL. 3-40. Cena niniejszego numeru wynosi **1 zł. 50 gr.**